

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog „Sokolska prosveta“

Ljubljana,
28. jula 1933Izlazi svakog petka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska
ulica 6, telefon broj 2177 • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćajuGod. IV
Broj 30

Slavlje Like i gornjeg Primorja povodom posete Nj. Vel. Kralja

Nj. Vel. Kralj među Sokolima

Stafeta Sokolskog društva Zagreb I predala je na Plitvicama Nj. Vel. Kralju pozdravnu adresu

Kraljeva reč narodu na sletu sokolskog okružja u Gospiću

»Dragi Moji Ličani!

Došao sam rado i s puno vere u Moju kršnu, ali uvek ponosnu Liku, među Vas, Moji štabri Ličani, koji ste od uvek bili nadahnuti onim velikim idejama nacionalnog i državnog jedinstva, koje je potaklo Vašu braću na veliko herojsko delo za oslobođenje celog našeg naroda.

U odlučnom trenutku, kad je trebalo s puškom u ruci iskupljivati svoju nacionalnu slobodu, koja se može samo u slozi i jedinstvu očuvati, Ličani su se prvi dobrovoljno odazvali i time stekli priznanje svih Jugoslovena.

Zahvaljujući na ovoj lepoj manifestaciji Vaše vernosti i ljubavi prema Meni i Mome Domu, pozdravljam Vas sa:

Živeli Ličani!

Živela Jugoslavija!

Nj. Vel. Kralj proveo je nekoliko dana na odmoru u našim krasnim Plitvicama, odakle je poduzeo više izleta po Lici i gornjem Primorju. Dolazak Nj. Vel. Kralja u ove naše krajeve bio je za tamošnji narod pravo narodno slavlje. Posvuda, kuda je naš narodni Vlada prolazio, obilazeći i najsitimašnije seljačke kolibe, bio je od naroda dočekivan veličanstveno i s neopisivim oduševljenjem. Poset Nj. Vel. Kralja tamošnjim krajevima ponovno je dokazao, koliko narod goji veru, ljubav i odanost prema svom uzvišenom Vladaru. Spontane manifestacije, koje je narod tih naših kršnih, siromašnih ali ponosnih krajeva priredio posvuda svome Suverenu najrečitiji su, jedinstven i neoboriv dokaz one silne i žive snage jugoslovenskog narodnog i državnog jedinstva i vere u lepu budućnost naše velike otadžbine, moćne Jugoslavije.

Obilazeći narod i interesujući se za njegove prilike i potrebe Nj. Vel. Kralj obraćao je Svoju visoku pažnju, kao i uvek, našem Sokolstvu, živo se zanimajući za njegov rad i napredak, pa je tako blagoizvolio uveličati Svojom posetom i sokolski okružni slet u Gospiću dne 23 o. m.

Sokolska adresa odanosti Nj. Vel. Kralju

koju je donela na Plitvice stafeta
Sokolskog društva Zagreb I

Želeći da se pokloni svome Vladaru i Zaštitniku i da Mu izrazi nepokoleblivu ljubav, vernost i odanost Sokolstva, Sokolsko društvo Zagreb I priredilo je do Plitvica stafetu, koja je donela Nj. Vel. Kralju pozdravnu adresu. Put od Zagreba do Plitvica protrlao je 62 trkače sokolske stafete predajući jedan drugome pozdravnu adresu, a poslednji kilometar stafete do Plitvica protrlao je s adresom naš stari sokolski borac brat dr. Laza Popović, profesor medicinskog fakulteta u Zagrebu. Sokolska stafeta prevalila je ovaj put iz Zagreba do Plitvica za 12 sati, stigavši u Plitvice oko 9 sati ujutro. Trkače sokolske stafete celim putem narod je srdačno pozdravljao.

Pozdravnu adresu Njegovom Veličanstvu Kralju predala je pod vodstvom brata dr. Laze Popovića starešinstvo Sokolskog društva Zagreb.

Tekst sokolske pozdravne adrese Njegovom Veličanstvu Kralju glasi:

— Pristalice misli, da razum vlada svetom, sledbenici načela, da bez plemenitih strasti nema vrline, verni veri u pobjedu naše kraljevske i državne ideje, mi potekosmo radosno i svom snagom iz Sokolskog društva I u Zagrebu gradu, da našem sokolskom Kralju Aleksandru I Karađorđeviću, kada se bude odmarao na Plitvičkim Jezerima, donesemo pozdrav odanosti, ljubavi i spremnosti, da kad god zatreba proljemo za nj svu našu krv. Živeo Kralj Aleksandar I Karađorđević i celi Njegov Dom! Zdravo! Da bude i sretan i zadovoljan Kralj Aleksandar I Karađorđević i celi Njegov Dom! Zdravo!

Njegovu Veličanstvu Kralj primio je zatim i sledeću braću i sestre Sokolskog društva Zagreb I: starostu Milana Juriševića, Stjepka Debeljaka, Konstantina Jugovića, Jakova Šupila, Dragutina Petrovića, Jocu Đorđevića, Dušana Žestića, Dordu Celapa, Miroslava Javanda, dr. Stevana Matića, Dragutina Andrijaševića, Vladu Miloševića, Viktora Heumera, načelnika Jeraza, dr. Ivo Palečka, te sestre: načelnicu Steficu Brozović, Miru Belčević, Danicu Lipovčak i Ivku Novokmet, te trkače sokolske stafete.

Zagrebačke Sokole Njegovu Veličanstvu Kralj primio je na terasi dvora, koji su Ga burno pozdravili sokolskim Zdravo! U ime upravnog odbora društva Njegovu Veličanstvu Kralja pozdravio je društveni starosta br. Milan Jurišević, održavši sledeći govor:

— Pala mi je u deo retka čast da kao starosta Sokolskog društva Zagreb I stupim pred Vaše Veličanstvo te predvedem članstvo, koje je doživelo vrhunac slave, donoseći svom velikom Kralju na neumornim sokolskim nogama pozdrave svoga upravnog odbora. Neka dozvoli Vaše Veličanstvo da Ga uverim, da smo vazda spremni dati svoje živote za našeg junačkog Vladara i za našu veliku, slavnu i nedeljivu otadžbinu Kraljevinu Jugoslaviju. Ponosan sam i sretan, što mogu Vašem Veličanstvu da neposredno iskazem odanost, vernost i neograničenu ljubav. Svoje želje sažimam u sokolsku reč i sokolski pozdrav Zdravo! Usudujem se ujedno smerno zamoliti Vaše Veličanstvo da izvoli primiti od našeg društva ovaj dar kao uspomenu na ovaj zanosni sokolski veliki dan: Živeo Kralj!

Tada je starešina društva br. Jurišević predao Njegovom Veličanstvu Kralju lepo izradenu statuu Sokola iz posrebrene bronzine s napisom:

»Sokolu Sokoli, Zagreb 1933«

Njegovu Veličanstvu Kralj bio je neobično obradovan ovom posetom Sokola te je blagoizvolio izreći svoju zahvalnost na izraženoj Mu sokolskoj ljubavi, vernosti i odanosti. Nj. Vel. Kralj zadržao se je zatim neko vreme u razgovoru sa svima nato je oprostivši se odvezao se u Gospić, da udostoji svojom visokom posetom sokolski okružni slet.

Na putu do Gospića narod je u masama dočekivao Njegovu Veličanstvu Kralja priređujući Mu najoduševljenije ovacije. Sva sela kuda je prolazio Nj. Vel. Kralj bila su iskičena zastavama, cvećem i zelenilom. Pokliču, oduševljeni pozdravi, gruvanje mužara na mnogim mestima, sviranje glazba — sve je to bio najvidniji izraz veselja i radosti naroda što ga posećuje njegov narodni Vlada. Na mnogim mestima pojedinih sela narod je u čast Nj. Vel. Kralja podigao krasne slavloluke. I do Gospića Nj. Vel. Kralj zaustavio se je na nekoliko mesta da se vidi sa svojim narodom.

Nj. Vel. Kralj na sokolskom sletu u Gospiću

Na ulazu u sam Gospić Nj. Vel. Kralja dočekala je sokolska glazba i počasna četa vojnika. Nj. Vel. Kralj prošao je tu kroz gusti špalir naroda, vozeći se automobilom po putu obasutom cvećem i pokrivenom sagovima uz urnebesne ovacije oduševljenog naroda, uz gruvanje topova, zvonjenje zvonika i iz svirku mnogih muzika, među kojima i dveju sokolskih.

U ime celokupnog naroda pozdravio tu je Nj. Veličanstvu Kralja predsednik gospićke opštine br. Kolaković te narodni poslanik br. Iso Bogdanović. Nj. Vel. Kralj, nakon što se je bio zaustavio s mnogim odličnicima, koji su bili stigli da Ga pozdrave, ušao je na sokolsko vežbalište, uputivši se kraljevskoj loži, koja je bila krasno iskičena cvećem, sagovima, zelenilom i zastavama. Dok je Nj. Vel. Kralj uzlazio na tribinu pratili su Ga zvukovi sokolske glazbe.

Odmah tada započeo je pred Nj. Vel. Kraljem veličanstveni defile naroda, koji je trajao cca jedan sat i četvrt uz burne manifestacije Nj. Vel. Kralju, Njegovom Domu i Jugoslaviji. Nj. Vel. Kralj bio je ovim spontanom dočekom naroda i Sokolstva neobično obradovan.

Pre početka javne vežbe Nj. Vel. Kralja pozdravio je starešina Sokolskog društva Gospić br. dr. Petar Zec sledećim govorom:

— Vaše Veličanstvo!

Ličko Sokolstvo slavi danas svoju najveću slavu, jer stoji pred licem svoga uzvišenog i ljubljenog Kralja. Iz dubine duše zahvaljujemo se Vašem Veličanstvu na velikoj počasti i pažnji, koju ste nam blagoizvolili ukazati dolaskom na naš slet. Ličko Sokolstvo živo se pomladuje i napreduje u svom životu, jer nailazi na puno i uspešno razumevanje za svoje uzvišene ideale kod ovoga siromašnoga, poštenoga i junačkoga naroda, nailazi dobro utrte puteve bratske sloge i ljubavi među jednokrvnom braćom i srca otvorena i puna ljubavi i apsolutne predanosti za svoga Kralja i veliku i slobodnu Jugoslaviju.

Ličko Sokolstvo i celi narod u Lici gotov je svakoga časa dati svoje živote za plemenitoga i junačkoga Kralja svoga i za dobro i napredak Kraljevine Jugoslavije!

Živeo Kralj! Živela Jugoslavija! — Govor starešine br. dr. Zeca narod je popratio oduševljenim klicanjem Nj. Vel. Kralju.

Njegovu Veličanstvu Kralj odgovorio je tada na pozdrav starešine br. dr. Zeca rečima, koje donosimo na čelu lista.

Govor Nj. Vel. Kralja bio je popraćen od svega naroda i Sokolstva s urnebesnim klicanjem, oduševljenim pozdravljanjem i frenetičnim, dugotrajnim aplauzom.

Zatim je održana javna vežba gospićkog sokolskog okružja uz vrlo velik broj Sokola, koju je Njegovu Veličanstvu Kralj za sve vreme izvođenja pratio s najvećim interesom, radujući se naročito vežbama scoskih sokolskih četa, koje su bile izvedane u punoj skladnosti i sa sokolskim oduševljenjem. Uopće sav tok rasporeda bio je izveden na puno zadovoljstvo.

Nakon toga Nj. Vel. Kralj napustio je vežbalište te zadržavši se kraće vreme u razgovoru s narodom, odvezao se sa svojom pratnjom natrag u Plitvice.

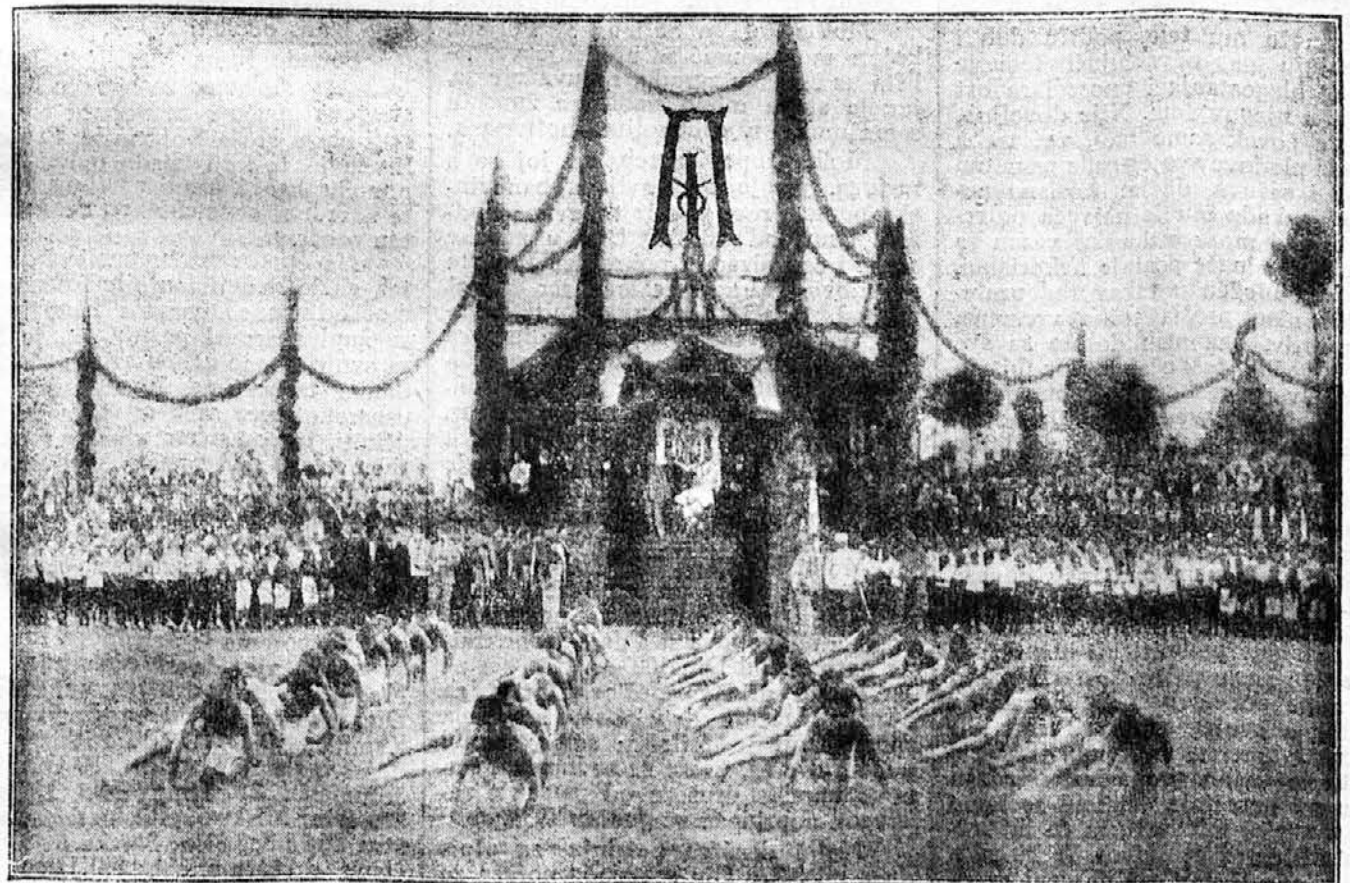
Toga dana priredio je ban Savske banovine br. dr. Ivo Perović deputaciji Sokola iz Zagreba na Plitvicama ručak.

Iz Plitvica ovih dana Nj. Vel. Kralj poduzeo je i izlet u gornji deo našega Primorja, gde je bio posvuda najoduševljenije dočekivan od tamošnjeg naroda.

Na ovom je narodnom slavlju povodom posete Njegovog Veličanstva Kralja uvek i posvuda uzimalo najvidnije učešće baš naše Sokolstvo.

Nj. Vel. Kralj na Svom dvoru na Plitvicama prima pozdravnu adresu Sokolskog društva Zagreb I

Nj. Vel. Kralj posmatra vežbe na sletu sokolskog okružja u Gospiću

SLOVENSKO SOKOLSTVO

Vežbe za pokrajinski slet češkoslovačkog Sokolstva u Opavi

Naredne godine priređuje ČOS svoj pokrajinski slet u Opavi (češka Šleska), koji je obavezan za 9 moravskih šleskih župa, a na koji će doći naravno i velik broj učesnika i iz drugih župa. Za ovaj slet izdane su već i vežbe osim onih za članice. Vežbe su sastavili: za članove načelnik župe Moravsko-šleske brat Evgen Peniger, a uglavio ih je brat Harfil; za stariju braću brat Duška, zamenik župskog načelnika Moravsko-šleske župe; za naraštaj braća Pavlu i Pokorny, oba člana načelnikstva župe Moravsko-šleske; za naraštajke s. Staša Lubovska iz Opave; za žensku decu s. Ludmila Randiskova iz Moravske Ostrave, a za najmanju decu vežbe s igrama sastavila je s. Bloudkova, zam. načelnice župe Moravsko-šleske. Kako se vidi, sve su vežbe sastavili braća i sestre iz Moravsko-šleske župe, koja je time pokazala, da ima odlične sokolske radnike u svojim redovima.

Takmičenja ČOS u plivanju

Dne 29 juna održana su takmičenja ČOS u plivanju u plivačkom stadionu na Barandovu kod Praga. Iako je vreme bilo ružno zbog čega je za ovo i interes publike a i nekih takmičara bio manji, ipak su takmičenja održana i završena u najlepšem redu i s lepim rezultatima. Rezultati bili su sledeći: naraštajke na 50 m prsno — pobednica s. Kutilova (Višegrad) u 50.3 sek.; članice na 50 m prsno — prva s. Jeržabkova (Brno I) u 47 sek.; članice na 50 m (leđno) — pobednica s. Šebestova (Praha I) u 46 sek.; članice na 50 m (slobodni stil) pobednica također s. Šebestova u vremenu od 40.4 sek.; članice na 100 m (pršno) s. Balcarova (Bratislava I) u 1 minuti i 43 sek. — Skokovi u vodu: članice: pobednica s. Šindlerova (Smihov I) sa 72 tačke. Naraštajci — I razred — 25 m (pršno) prvi br. Ridl (Jihlava) u 20 sek.; na 25 m (leđno) pobednik također br. Ridl, a na 25 m (slobodni stil) bio je prvi Hrdina (Prostějov) u vremenu od 17.2 sek., dok je Ridl bio ovde drugi. Od naraštajaca II klase pobedio je na 20 m (pršno) Hradek (Plzeň I) sa 38 sek., a na 50 m (slobodni stil) pak Maržik (Opava) sa 32 sekunde. — Članovi — niže odeljenje — na 50 m (pršno) pobedio je sa 42.2 sek. br. Paržik (Liberec), na 50 m (leđno) sa 43.6 sek. br. Zavadil (Prerov), a na 50 m (slobodni stil) br. Komarek (Prerov) sa 34.7 sek. Više odeljenje: na 100 m (pršno) pobednik sa 1 min. 31 sek. br. Šober (Praha-Dejvice), na 100 m (slobodni stil) pobedio je sa 1 min. 17 sek. br. Širotek (Dejvice). U skokovima u vodu od naraštajaca najviše je tačaka (39) oneo Hrdina, od članova nižeg odeljenja br. Bejček (Vinohrad) 38.9 tačaka i od članova višeg odeljenja Hrdina sa 101 tačkom. Ukupno je takmičilo 26 članica, 14 naraštajki, 40 članova i 12 naraštajaca.

Međužupska takmičenja u Českim Budjevicama

U danima 10 i 11 juna održana su u Českim Budjevicama međužupska takmičenja župa Blanjice, Husove, Jeronimove i župe Jana Žižke. Takmičenja uspeša su odlično. Pored takmičenja u prostim vežbama i u vežbama na spravama održana su i takmičenja u lakoj atletici i plivanju. Sva takmičenja održana su na »Sokolskom otoku« usred Vltave, gde ima Budjevičkov društvo jedan od najlepših stadiona u Češkoj, s bazenima za plivanje, trkalištem i ogromnim prostorom za sve grane vežaba. Svi učesnici-takmičari bilo je 308 članova, oko 400 članica i 150 naraštajaca.

Jubilarni slet župe pukovnika Šveca

Župa pukovnika Šveca, koja nosi ime po velikom legionarskom heroju, poznatom iz Aksakovske tragedije, proslavila je 50 godišnjicu svog patra i 70 godišnjicu svoje najstarije jedinice u Tršebiću s dve velike priredbe. Dne 11 juna održan je župski slet dece, a dne 18 juna slet naraštaja i članstva. Na dan sleta dece društvo u Tršebiću otvorilo je svoje novo, moderno i krasno uređeno letnje vežbalište, na kojem je i održan slet. Starijih dečaka nastupilo je tog dana 516, a ženske dece 815. Na dan 18 juna pak bila su ujutro održana takmičenja i pokusi, zatim je bila priredna imponentna povorka, a po podne održan je uz masu naroda na sletištu odlično uspeo župski javni nastup. Pretsedništvo ČOS zastupao je na sletu brat Pelikan.

Jedna uzorna sokolska porodica

Na međusletskim takmičenjima u Ljubljani dne 26 juna u višem odeljenju članica postigla je drugo mesto s,

Joža Vanjova iz Sarajeva, rodio iz Koprivnice u Moravskoj, gde je i sokolski uzgojena. Njen otac, doselivši se u Koprivnicu, 1914 godine osnovao je kao prokušani sokolski radnik sokolsko društvo, u kome je sve do danas član uprave. Sestra Joža ima još 7 sestara i 3 brata, koji su svi aktivni sokolski funkcioneri. Najstariji njen brat, koji je bio također odličan takmičar u srednjem odeljenju, načelnik je društva i okružja te i zam. župskog načelnika. Dve su joj sestre pak udate u Jugoslaviju, gde rade u Sokolu sa svojim muževima, dok su tri načelnice po društvima u Češkoj. Ovo je zbilja jedna uzorna sokolska porodica.

25 godišnjica češkoslovačkog Sokola u Buenos Airesu

Najstarije češkoslovačko društvo u Buenos Airesu proslavilo ove godine 25 godišnjicu svojeg opstanka. Društvo je učlanjeno u zagrebačkoj župi ČOS, kojoj je sedište u Pragu.

Zahvala predsednika Češkoslovačke Republike predstavnicima slovenskog Sokolstva na pokrajinskom sletu poljskog Sokolstva u Lavovu

Poslanstvo Češkoslovačke Republike u Varšavi uputilo je starosti poljskog Sokolstva bratu Adamu Zamojskom zahvalno pismo sledećeg sadržaja:

— Po nalogu kancelarije Predsednika Republike u Pragu, poslanstvo Češkoslovačke Republike izražava Vam, poštovani gospodine, zahvalnost gosp. Predsednika na brzojavnom podršku predstavnika češkoslovačkog, jugoslovenskog, poljskog i ruskog Sokolstva u emigraciji, koji ste izvoleli uputiti s pokrajinskog sleta lavovske župe kralja Jana Sobieskoga u Lavovu.

Varšava, 25 juna 1933.

Poslanik:

Dr. Girska, s. r.

Pozdravni telegram predsedniku Češkoslovačke Republike sa sleta u Lavovu potpisali su: u ime ČOS brat dr. Juraj Slavik, u ime Saveza SKJ brat dr. Mirko Buić, u ime ruskog Sokolstva brat S. Dolgopiatov i u ime poljskog Sokolstva brat A. Zamojski.

Zahvala staroste br. Adama Zamojskog Savezu SKJ na adresi povodom njegove 60 godišnjice

Starosta poljskog Sokolstva brat Adam Zamojski uputio je Savezu SKJ za izučenu mu adresu prilikom njegove 60-godišnjice sledeće zahvalno pismo:

— Neodvisno od toga, što sam u Ljubljani izrazio svoju zahvalnost predstavnicima Vašega Saveza, koji su me počastili umetnički izrađenom adresom prilikom moje 60-godišnjice, hitam da Vam se još jednom ovim putem najtoplije zahvalim.

Vašu krasnu adresu zadržaću među svoje najdraže uspomene, jer ako mi je ista draga što se tiče Sokolstva, to Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije držim u svom srcu s poljskim Sokolstvom kao jedno.

Nadam se, da će mi zdravlje i sile i nadalje dopustiti da uspešno delujem za našu veliku sokolsku ideju te za dobro i veličinu bratskog Slovenstva.

Zdravo! Czelem!

Varšava, 15 jula 1933.

Adam Zamojski, s. r.

Zahvala brata Zamojskog bratu Ganglu

Starosta poljskog Sokolstva brat Zamojski, povrativši se po ljubljanskom sletu i nakon kraćeg boravka na Jadranu, u svoju domovinu, uputio je I zameniku starešine Saveza SKJ pismo sledećeg sadržaja:

— Dragi i poštovani brate Starosto!

Povrativši se sa sleta iz Vaše prekrasne Jugoslavije osećam prijatnu dužnost da Ti napišem nekoliko reči i izrazim srdačnu zahvalnost Tebi lično, bratskom jugoslovenskom Sokolstvu, kao celini, i posebno Ljubljanskom Sokolu, za Vašu presrdačnu ukazanu mi gostoljubivost. Svaki put kada dođem među Vas odahnem od raznih životnih neprijatnosti i briga; osećam se, upravo duševno i fizički svežijim, kada se nalazim među Vama, mili moji, i kada uđem u Vaš zrak! Zato, kada bi mogao, uvek bi produžio moj boravak među Vama, makar i beskonačno!

Ovoga puta, iako su mi ti dani među Vama bili odbojeni, ipak mi je

uspelo da posetim Split, Dubrovnik i Kotor, te da na povratku u Dubrovnik položim venac na spomenik pesnika Gundulića. Vratio sam se preko Splita, Sušaka, Zagreba, Zidanog Mosta, Maribora i tako teškog srca morao sam da napustim tu Tvoju prekrasnu otadžbinu!

Ovom prilikom moram da se i Tebi također najsrdačnije zahvalim na predanoj sokolskoj saradnji u doba,

kada sam nadomeštao nezaboravnog blagopokojnog brata dr. Šajnera. Ta Tvoja saradnja ostaće mi uvek najbolja, blaga i neizbrisiva uspomena.

Molim Te da izvoliš primiti izraze mog najsrdačnijeg sokolskog bratstva.

Zdravo! Živel! Czelem!

Varšava, 16 jula 1933.

Adam Zamojski, s. r.

Na koji način ćemo doći do sokolske zadruga

Na ovome mestu bilo je već do sada reči o osnivanju »Sokolske štedne zadruge«, preko koje treba Sokolstvo da obezbedi sebi nezavisnu ekonomsku budućnost. Pitanje je to za Sokolstvo od prvoklasne važnosti, pa mu treba posvetiti sve naše umne sposobnosti radi što celishodnijeg i povoljnijeg rešenja ovog tako važnog problema.

Ekonomska sanacija od uvek je bila od vitalne važnosti, počevši od čoveka kao jedinke na sve do najveće društvene zajednice — države. Zato se nemožemo ni mi zavaravati na možemo više ostati skrštenih ruku, čekajući da nam ovo pitanje drugi rešava, dok se mi zanosimo idealima i tako propuštamo dragoceno vreme, ostavljajući ovo pitanje uvek otvoreno kao neku bolnu ranu zbog koje nam pati ceo organizam. Imao sam prilike da čujem od neke braće kako su načelno protivna da se kroz Sokolstvo provlače privredna pitanja. Pa zar ovo nije paradoks, koji sam sebe ništi? Zar možemo živeti samo od ideja? Može li jedno sokolsko društvo opstati samo zato što su mu članovi dobri Sokoli, ako oni ne ispunjavaju i ostale svoje dužnosti prema tom društvu, na prvom mestu materijalne? Može li jedan čovek živeti samo zato što je pun vrlina bez imalo poroka, ako ne zapne da svojim trudom i radom stecne sebi životne potrebe? Pitanje ekonomske nezavisnosti nameće nam se samo i mi ga moramo rešiti što pre to bolje, kao što ga rešava svaki dobar domaćin, koji sebi želi lepu budućnost. Pa kako ćemo to postići, kad su danas tako teške i nepovoljne prilike u celom svetu pa i kod nas? Štednjom i samo štednjom, jer je to jedini put koji vodi ekonomskoj stabilnosti. Narodna poslovice lepo veli: »Zrno do zrna — pogača, kamen do kamena — palača«. Bez štednje nema napretka ni uspeha ma u kojem to poslu bilo. Štednja znači misliti na svoju budućnost. Štednja i kao pojam i kao stvarnost od najvećeg je značaja u svakom kulturnom i privredno naprednom svetu, pa je tako i kod nas. Zbog toga što društvo od uvek teži za napretkom morao se razviti izvestan nagon kod celog sveta za štednjom kao osnovna karakterna crta privredne delatnosti čovečanstva. Razume se, da ta osobina nije kod svih naroda podjednako razvijena: negde više, negde manje. U koliko je jedan narod privredno i kulturno razvijeniji, u toliko je kod toga naroda i štednja razvijenija. Štednja stvara od maloga veliko; od siromaha stvara čoveka imućnog; od siromašne zajednice stvara zajednicu bogatu i jaku. Štednja omogućuje čoveku da svoj novac, koji je stekao svojim trudom, ne potroši u ludo, već da ga upotrebi onda kada mu bude najpotrebniji i najkorisniji. Ako nam naide nerodna godina, otkuda ćemo se ishraniti ako nismo sačuvali od godine, koja nam je bila rodna. Ko čuva taj ima, a ko ne čuva već sve ono što zaradi utroši, taj nikad ništa nema, uvek je dužan, mrzovoljan, gotov na svadu i takvom čoveku život nije mio. Čovek koji štedi ima velike vidike pred sobom, a u kući takvog čoveka vlada blagostanje i veselje. Ali da se dode do štednje treba i raditi, a to znači da su rad i štednja usko vezani jedno za drugo. Tako vezani rad i štednja otklanjaju sve uzroke neimaštine i stvaraju čoveku nove vidike, snaže mu telo, podižu duh i oplemenjuju ga, očvršćujući temelje njegovog blagostanja i unoseći radost i veselje u njegov dom. Nije dovoljno, dakle, da čovek samo radi, već treba da zna da plodove svojeg rada pametno iskoristi i sačuva, da mu korisno posluži onda kada mu je najveća potreba. Zato rad mora biti usko vezan sa štednjom, jer inače postaje nekoristan, a ceo trud uložen u takav rad uzaludan. Još nisu prošla teška vremena, baš naprotiv, ona nam dolaze sa sve većim i većim teškoćama. Da bismo savladali sve te teškoće potrebno je da štedimo svi i da svdemo svoje potrebe na što manju meru, a svoje izdatke da ograničimo. Samo tim putem moći ćemo kroz život proći vedra čela, snažnim duhom i nezavisni od tude pomoći.

Štedeti treba, ali da to ne bude tvrdičluk, a da nam ona ipak donese koristi. Treba, braćo, sve svoje potrebe izvršiti u prekopotrebne i potrebne, i tako svrstane podmirivati ih. Raspođeli svoje poslove isto je tako važno kao i sama podela potreba. Sve treba svršavati u svoje vreme. Treba biti skroman i umeren u svemu. Treba i naročito je važno propagirati štednju kod dece i naraštaja, jer kad se tome nauče u svojoj mladosti, ta će ih osobina pratiti kroz ceo život. A ko se u svojoj mladosti navikne da cení vrednost svoje muke pre no što je pusti iz

svojih ruku, ta će ga navika pratiti kroz ceo život i biti mu od koristi. A ko se pak u mladosti svojoj nauči rasipanju, onda će ga ta rdava navika slediti kroz čitav život, koji će mu zbog toga biti mučan i težak, a ko je rasipnik, u njemu se kriju i svi mogući poroci.

Pa i Gospodarski otek Saveza, imajući u vidu da se samo putem štednje može doći do ostvarenja Sokolske privredne i štedne zadruge, a preko ove i do ekonomske nezavisnosti, doneo je svoj predlog, da se pristupi njenom osnivanju na osnovu štednje, t. j. da je svaki pripadnik Sokolstva dužan kroz pet godina uplaćivati po 1 Din mesečno dok ne uplati 60 Din, na koliko glasi jedan udeo Zadruga. Na taj način svaki Soko postaje zadrugar Sokolske štedne zadruge i posle pet godina stalne štednje od jednog dinara mesečno dobija jednu udeonicu na 60 Din, od koje postaje vlasnik došavši do nje na jedan lak način putem nezatne uštede. Ovaj predlog Gospodarskog oteka skupština Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije od 23 aprila ove godine jednoglasno je u načelu usvojila, a to znači da smo već na putu ostvarenja naše davnjašnje težnje.

Da vidimo sada kroz cifre kako će ova naša Zadruga izgledati i da li se samo jednim dinarom mesečnog uloga daje što postići?

Naše Sokolstvo broji danas nešto više od 250.000 pripadnika. Od ovoga broja odbacimo 20% na ono članstvo koje se ne može stalno držati u evidenciji radi plaćanja. Ostaje dakle još jedna imponentna cifra od 200.000 Sokola, na koje može Sokolstvo sigurno računati sa 1 dinarom mesečne uplate, a to bi značilo mesečnog uloga 200.000 dinara. Kroz 12 meseci ta bi se suma

popela na 2.400.000 Din a kroz pet godina na iznos od 12.000.000 Din. U ovu sumu nije uračunat primos od prištaja članstva, dobrovoljne uplate preko 1 Din, uplate od strane sokolskih župa, društava, četa i sokolskih prijatelja, na što se također mora računati, a što bi otprilike iznelo također lepu cifru od nekih 1.500.000 Din. Tako bi osnovni kapital Zadruga nakon prvih pet godina iznosio oko 13.500.000 Din, koji bi se posle povećavao novim uplatama tek prištilih članova. To bi bila vlastita sredstva Zadruga. Na ovu sumu treba računati još najmanje 50% privatnih sredstava (ulogi na priplod Sokolskog saveza, sokolskih jedinica, Sokola i njihovih prijatelja), što bi iznelo također lepu sumu od oko 6.750.000 Din pa bi konačna sredstva Zadruga iznosila sumu od 20.250.000 Din, sa kojom bi se mogao provoditi rad na ekonomskoj reorganizaciji našeg Sokolstva.

Ako ovako pozitivno izložene cifre ne shvatimo samo kao rezultat lepog računa, već stavimo sebi u apsolutnu dužnost revnosno ispunjavanje obavezne uplate, tada će one i u stvarnosti pokazati ovaj, a može biti još i bolji rezultat, pa ćemo tek tada videti koliko je štednja od velikog značaja i kako se malim sredstvima sa čvrstom voljom mogu postići veliki ciljevi.

Tako bi, eto, naša Zadruga prikupljajući naše uštede, stavila ih u službu i našim ciljevima, a time bi naša ekonomska samostalnost bila rešena.

Predlog brata Grkinića, koji je ranije izišao na ovome mestu (onaj u 16 broju našeg lista), vrlo je lepo obraden i zaslužuje svaku pažnju. No uplata, predviđena u 10 Din mesečno nalazim da je previsoka za današnje tako teške novčane prilike, pa se bojim da bi to bio nov i težak teret Sokolima, što bi dovelo do slabog odziva, a s ovim i do neuspeha cele stvari. Ipak, u načelu se sa bratom Grkinićem slažem, jer i njegov predlog bazira na principu zadrugarstva, koji je jedini mogući način da dođemo do naše ekonomske i preko ove i idejne samostalnosti.

Na nama svima leži da se postaramo za našu ekonomsku nezavisnost pa da i kroz život i budućnost povedemo naše Sokolstvo vedra čela i nezavisno od tude pomoći. Zato, braćo, štedimo i putem naših ušteda stvarajmo sebi bolju ekonomsku budućnost nezavisnu od tude pomoći!

Radoslav Vojinović, Beograd.

IV sednica Izvršnog odbora Saveza SKJ,

održana dne 18 jula 1933 u Beogradu

II zamenik starešine brat Dura Paunković konstatuje, da je zapisnik prošle sednice otisnutan u »Sokolskom glasniku«, a svi zaključci da su izvršeni. Zapisnik se s toga u celosti verifikira.

Ekonom Saveza brat Branko Živković podnosi izveštaje po pojedinim aktima, pa se po predlogu gospodarskog oteka Saveza donose zaključci. Brat Momir Korunović podnosi izveštaj o pregledu gradnje domova u Užici, Sapcu, Devdeliji, Loznici i Struzi.

Molba društva Negotin Krajina, da mu se podeli pomoć za uređenje letnjeg vežbališta i podizanje tribina, za sada ne može se uvažiti; već se ima pozvati br. društvo da predloži planove za ove radove. Planovima treba priložiti i troškovnik potrebnih radova.

Molba čete u Sutlanskoj Poljani, kojom moli pomoć za uređenje vežbališta uz školsku zgradu, ne uvažuje se, jer je stigla mimo nadležne župe, a sama molba nije dovoljno motivisana.

Molba župe Zagreb, da joj se s razloga, jer je obustavljena banovinska pomoć, rezerviša iz državnog budžeta iznos od 105.000 Din u župske svrhe i organizaciju pokrajinskog sleta ne udovoljava se s razloga, jer budžet za god. 1933/34 Savezu još nije otvoren, pa se s toga ne može nikakova rezerva činiti, jer se danas ne zna čime će se moći upotrebe raspolagati. Podjedno se zaključuje da se pozove br. župu da javi Savezu, zašto je Savska banovina obustavila direktno davanje pomoći ne samo župi Zagreb, nego i svim župama, koje se nalaze na teritoriji Savske banovine.

Molbi Marijana Bertoka, istarskog izbeglice, a kojeg preporučuje udruženje »Istra-Trst-Gorica« za podeljenje pomoći udovoljava se i daje jednokratna potpora od Din 100.—

Molbi društva Jošice - Đurići za oprost plaćanja doprinosa, a prema spisku koji je priložen samoj molbi udovoljava se, pa se za sedmoricu članova oprašta društvo od plaćanja saveznog doprinosa za godinu 1933.

Molbi društva Petrinja za otpis duga od 3.220 Din saveznog poreza za godinu 1931 i god. 1932 te otpis sume

od 819.— Din za ozledni fond za godinu 1931 i 1932, ne udovoljava se iz načelnih razloga.

Molbi društva Tešanj, kojom moli da mu se oprosti doprinos za prošle godine ne udovoljava se iz načelnih razloga.

Molba saveznog narodno-obranbenog oteka, da mu se otvori kredit za uređenje potrebnih knjižnica u župama: Skoplje, Niš, Osijek, Vel. Bečkerak i Novi Sad, načelno odobrava se, ali pre nego se novac doznači ima se narodno-obranbeni otek sporazumeti s prosvetnim odborom Saveza glede uređenja ovih knjižnica.

Molba načelnikstva Saveza, da mu se doznači jedan iznos za polazak na slet nemačkog telovežbenog Saveza u Stuttgart načelno se odobrava na teret stavke budžeta načelnikstva Saveza »studijska putovanja u inostranstvu«. Nakon dovršenog studijskog putovanja ima se podneti iscrpljiv referat.

Molbi društva Kraljevo Selo, da Savez otkupi jedan čavlić za njegovu novu zastavu, udovoljava se i doznačuje iznos od Din 100.—

Ponude firma Maričić i Janković te Jakov Melamed za nabavu andrema strojeva upućuju se odboru trojice, u koji ulaze braća Korunović, Brozović i Živković, te koji imadu jednu i drugu ponudu kao i same strojeve proučiti te narednog sednice izneti svoj konkretan predlog.

Na opetovane urgencije župe Osijek glede dodeljivanja banovinske pomoći od strane Dunavske banovine ima se župi skrenuti pažnja, da je Savez sa svoje strane učinio sve da se opravdanim traženjima župe Osijek izade susret. Savez više od toga ne može učiniti, jer on nema nikakove ekzekutivne snage nad samom banovinom.

Ponuda dr. Franca Strobila za otkup zgrade u Omišu ne uvažuje se s razloga, jer Savez za otkup ove zgrade nema potrebnih sredstava.

Pretsednik ozlednoga fonda brat dr. Dragić podnosi izveštaj o podeljenim potporama iz ozlednoga fonda, pa se zaključuje da se podeljuje Ivanu Magdiću, članu društva Lukavac, 210 Din; Alojzu Kladničju, članu društva Kamnik, 90 Din; Ćirilju Ćuku, članu društva Donji Logatec, 280 Din; Ivanu Jernejčiju 210 Din; Zori Hauptman 270 Din; Mirku Opltu, naraštaju društva Rače 350 Din; Slavku Šebenikaru, članu društva Bregi, 260 Din; Tonki Maras, naraštajci društva Vinkovci. 50

Din; Petru Bjeledinoviću, naraštaju društva Risan, 1200 Din; Novaku Vani 320 Din; Tuni Donaru, članu društva Ljubljana II, 220 Din; Mirku Svrdnji 150 Din; Novaku Dumiću 250 Din i Hmzi Ljubičiću, članu društva Nevešnje, 1200 Din.

Blagajnik brat Momčilo Brano-vački, podnaša izveštaj o poslovanju blagajne Saveza u toku meseca juna 1933. Ovaj se izveštaj prima do zna-ja.

Tajnik brat Brozović prema pred-логу bratskog prosvetnog odbora Sa-veza predlaže otkup nekih knjiga, koje su bile ponuđene Savezu SKJ.

Predlog prosvetnog odbora Saveza SKJ, da se za zvaničnu himnu Sokol-stva uzme pesma »Oj Slovenik«, a da Savez jednaki predlog iznese i Savezu slovenskog Sokolstva, usvaja se u na-čelu, ali se taj predlog ima izneti pred plenum savezne uprave, odnosno pred glavnu skupštinu Saveza.

Dalje brat tajnik podnosi referat o tekućim poslovima Saveza i savezne kancelarije, pa se temeljem iznesenih predloga donose zaključci: 1) župi Osi-jevak za spomen-čavlić u njezinu župsku zastavu doznačuje se iznos od 100 Din. 2) Načelno donosi se zaključak da So-koilstvo ove godine ima da proslavi 10-godišnjicu rođenja starešine Saveza Prestolonaslednika Petra. Na koji će se način obaviti ova proslava prepušta se izvršnom odboru Saveza.

Naknadno odobrava se da su ofi-cijelnu delegaciju Saveza iz Beograda na sletu u Ljubljani sačinjavala braća: Dura Paunković, Ante Brozović, dr. Vlado Belajčić, dr. M. Dragić, Branko Živković i Momčilo Branovalčki.

Naknadno odobrava se izdatak od 5000 Din, a koji je iznos doznačio pot-starešina brat Gangl kao pomoć gladu-jućim rudarima. Jednako odobrava se i daljnji njegov predlog, da se doznači još jednokratna pomoć u istu svrhu u visini od 5000 Din, i to iz socijalnoga fonda.

Prima se do znanja rešenje osigu- ravajućeg društva »Rosija-Fonsier« u Beogradu, koje je odobrilo da isplati osigurinu od 10.000 Din zakonitim na- slednicima pok. sestre Olge Popović iz Valjeva, a koja je na povratku sa sleta iz Praga zadobila ozledu od koje je preminula.

Konačno nakon opširno obrazlože- noga predloga brata tajnika o raznim pojavama nediscipline i krivog tumače- nja organizacionih propisa, te poduzi- manja raznih pothvata koji su na štetu autoriteta celokupnog Sokolstva, zak-ljučuje se, da se svi ovakovi konkre-tni slučajevi imaju sakupiti i evidentira- ti, a onda da se iznesu pred sednicu zbora načelnika, starešina župa i izvrš- nog odbora Saveza, koja se ima odr-žati u jeseni ove godine. Podjednako ima se već sada odmah skrenuti pažnja na-čelniku Saveza, da je baš sada prigo- dom ljubljanskog sleta zapaženo i to u velikom broju, da članstvo nije respek- tovalo postojeće propise o nošenju so- kolske odore, jer se je još 10 dana na- kon dovršenog sleta videlo čitave grupe braće, koji su šetali po raznim varošima u sokolsku odora, te da s toga načelnik shodnim raspisom upozori odmah župe na ovakove nepravilnosti.

Iz sednice saveznog TO

održane 20. jula 1933

Nameravani sastanak župskih na-čelnika i načelnica, koji se je imao održati u Beogradu, bio je otkazan.

Sazvace se zajednička sednica svih župskih načelnika i načelnica te stare-šina župa, odnosno njihovih zamenika, i to po mogućnosti već u mesecu sep-tembru o. g.

Sastavila se je komisija, koja ima da izradi i do 20. avgusta o. g. da pred- loži nacrt za održanje savezne pred- njačke škole.

U jednom od narednih brojeva »Sokolskog glasnika« raspisace se prema zaključku skupštine Saveza SKJ natečaj za popunjavanje mesta župskih prednjaka i prednjaka.

Sastavio se je otkaz za takmičenja. Kao novi član saveznog TO koop- tiran je br. Porenta, član Sokolskog društva Ljubljana I — Tabor.

Raspravljalo se je o održanju dva- ju tečajeva za bolje vežbače, o čemu će se zaključak doneti na jednoj od narednih sednica.

Tečaj za vežbu u plivanju za ovu godinu se napušta, ali će se zato pri- premiti pravodobno nacrt i predlog za održanje toga tečaja u narednoj godini.

Savezni načelnik br. Ambrožić po- zvao je sve članove i članice saveznog tehničkog odbora da svaki pismeno predoči svoja opažanja s pokrajinskog sleta o eventualnim greškama i nedo- stacima te da također podnesu i pred- loge o tome, što bi se u buduću imalo da odstrani, odnosno popravi i novo uvede, jer su sokolski sletovi važne priredbe, prilikom kojih se mogu da utvrde i mnogi nedostaci, a naša bri- ga mora da bude da se sve to od sleta do sleta popravlja i usavršava.

Jugoslovenski dan na svetskoj iz- lozbi u Čikagu. Za vreme trajanja veli- ke sletske izložbe u Čikagu bio je po- jedan dan rezerviran za svaku od nac- ja, čiji su sinovi naseljeni u Uniji. I tako je dne 2. jula svečano proslavljen i »Jugoslovenski dan«, kome su učes- tvovali pored naših Sokola iz Amerike još i članovi Američko-jugoslovenskog udruženja ratnih veterana i brojni naši zemljaci iz Čikaga i drugih krajeva. U velikoj povorci, koja je održana na ve- likom stadionu »Soldiers Field« bili su i braća českoslovački Sokoli iz Čika- ga. Nakon što je bila otvorena naša i američka himna odigrana je nogomet- na utakmica između našeg kluba »Slo- boda« i poljskog kluba »Visla«. Za vre- me pauze i nakon utakmice udruženi pevački zborovi, oko 500 pevača, otpel- vali su pesmu »Iz bratskog zagrljaja« i niz drugih naših narodnih pesama, ko- je su se brojnoj publici veoma svideli. Nastupili su i tamburaši, a nakon ove tačke nastupili su naši i češki Sokoli s prostim vežbama. Sledili su zatim razni pozdravni govori. Svečanost je bila za- vršena defilejem pred zastupnicima vla-

sti i korporacija, dok je nad glavnom tribinom bila izvešana pored američke i naša zastava. Veliku pozornost pobu- dile su i naše lepe narodne nošnje.

Sednica odbora lige za zbliženje crkava u Novom Sadu U danima od 3. pa do 12. avgusta o. g. održaće se u No- vom Sadu sednica odbora Međunarod- ne lige za zbliženje crkava, čiji je član naša pravoslavna crkva. Ovo je osobi- ta počast za našu zemlju a ujedno i pri- znanje našem svetski čuvenom teologu episkopu bačkom dr. Irineju Čiriću. Na sednicu dolaze delegati iz Engleske, Amerike, Švedske, Francuske, Grčke, Bugarske, Rumunije i t. d.

50 godišnjica slikara Tomislava Krizmana. Dne 21. o. m. navršio je 50 godina svog života Tomislav Krizman, akademski slikar, profesor Umetničke akademije i član Jugoslovenske akade- mije znanosti i umetnosti u Zagrebu. Jubilarac rodio se u Vodostaju kraj Karlovca. U Zagrebu izvršio je trgo- vačku akademiju, ali se je posvetio kao vanredan slikarski talenat slikarstvu te otišao u Beč, gde je s odličnim uspehom završio nauku na školi za umetnost i umetni obrt te slikarsku akademiju i specijalnu školu za grafiku prof. Un-

gera. Nakon povratka u Zagreb počeo je sve više da se ističe u domaćim umet- ničkim krugovima, a brzo ga upoznaje i inostranstvo. Izlagao je i van svoje otadžbine, te i po drugim zemljama ima mnogo njegovih odličnih slika.

Kapelnik traži nameštenje

Svršeni je konzervatorist, s odlič- nim svedodžbama te dugogodišnjom praksom, što se najbolje vidi po tome, da je u nepunu godinu dana iz počet- nika stvorio kompletnu glazbu i orke- star, te uvežbao pevački zbor. Dru- štvena mu je uprava i ovdajšnja publi- ka, koja je vrlo muzikalna, odala pri- znanje na postignutom uspehu. Stoga ga se preporučuje svima, kao odličnog dirigenta, violinistu i učitelja.

Iz našeg društva odlazi s razloga, što nismo u mogućnosti da uzdržava- mo plaćenog kapelnika.

Ponude slati na društvenog kapel- nika.

Uprava Sokolskog društva Vis.

Župa Banja Luka SOKOLSKO DRUŠTVO DRVAR † Ing. Jože Mihevc

Neumitna sudbina lišila nas je iz- nenadno jednog vrednog brata. Na 10. jula poginuo je od razbojničke ruke br. inž. Jože Mihevc, direktor pilane Šumskog ind. preduzeća. Ovaj nena- doknadi gubitak zadao je težak udar- ac njegovoj porodici, koja oplakuje najnežnijeg sina i supruga, oteo je si- noj dečici najboljeg oca.

Od svoga najranijeg detinjstva na- lazio se je u sokolskim redovima. Pri- padao je onoj omladini, koja je u slo- venačkom delu našeg naroda svim oduševljenjem prihvatila borbu za na- rodno jedinstvo i koja nikad ni za pe- dalj nije otpustala. Rodom sa same drž- avne granice, znao je dobro da pro- ceni blagodat slobode. U Sokolstvu je video ustanovu, koja potpuno od- govara njegovim narodnim i čovečan- skim idealima. Zato je svim svojim simpatijama pratio sokolski rad i gde- god je mogao, pružao svoju pomoć. U našem je društvu bio sve do svoje nagle smrti član upravnog odbora i pored velike zaposlenosti verno sara- đivao u društvenom radu.

Sokolsko je društvo ispratilo nje- gov les na poslednje putovanje za nje- govom milu postojbinu, za belu Ljublja- nu. Odalo mu je poslednju počast, sve- sno, da je izgubilo jednog člana, koji mu je pripadao i srcem i dušom. U na- šim redovima ostala je jedna prazni- na, ali u našim srcima trajna će ostati uspomena na brata Jožu Miheveca.

Župa Bjelovar

OKRUŽNI SOKOLSKI SLET U VIROVITICI

Dne 6. avgusta o. g. održava se u Virovitici slet okružja virovitičkog. Ovaj slet podigao je pravu uzbunu u sokolskim redovima, naročito pak kod sokolskih četa društva virovitičkog, njih 15 na broju, koje broje ukupno 450 članova vežbača. Svi se oni punom parom pripremaju, da nastupe na na- tecaanjima toga sokolskog sleta. — To veliko interesovanje među braćom se- ljacima i razumljivo je, jer će četa, koja bude pobednica odneti zastavu, koja među našim seljacima Sokolima pre- stavlja našu nacionalnu svetinju, osvo- jenu pobedom.

Za svečanu sokolsku akademiju, koja se održava na 5. avgusta u večer u Hrvatskom domu, na koju dolaze uz već najavljena društva iz Zagreba i Bjelovara i bratska društva Koprivnica, Osijek i Slatina, zanima sav sokolski svet. Na toj će se akademiji dati sve najbolje i najnovije, što je u opće Sokolstvo do sada moglo dati. Najav- ljen je velik broj članstva iz društava, koja nisu u okružju virovitičkom, a mnogo ih je, koja nisu niti u župi bje- lovarskoj. Sokolska župa Bjelovar odr- žaće na 6. avgusta u 9 sati pre podne svoju izvanrednu sednicu upravnog odbora u Virovitici, a pojedno će biti toga dana zbor svih društvenih načel- nika, blagajnika, tajnika i statističara iz cele župe bjelovarske.

Župa Cefinje

SOKOLSKO DRUŠTVO KOTOR

Posle velebnog ljubljanskog sleta posetila je Kotor jedna velika grupa od oko 1000 českoslovačkih Sokola i Sokolice, pod vodstvom br. Truhlarža. Doček je bio veličanstven. Velika masa naroda s gradskom glazbom dočekala ih je na obali. U ime grada pozdravio ih je gradski načelnik i zaželio im do- brodošlicu. U ime Sokola pozdravio ih je brat Marčić i istaknuo slovensku so- lidarnost i vernost za vernost. Brat Truhlarž je srdačno zahvalio. Mila go- sti razgledali su grad i njegove zna- menitosti; mnogi su pošli i do Cetinja. Brat Truhlarž želio je da pozdravi bi- skupa brata Učelinija, pa je sa stare- šinom Marčićem to i učinio. Biskup je bio očitno ganut ovim posetom, zahva- lio je na pažnji i istaknuo bratstvo na- šega i českoslovačkoga naroda.

Braća Čehoslovaci bili su ispraćeni muzikom, urnebesnim poklicima. Bilo im je predano nekoliko kila cveća sa strane kotorskih gospoda i naših So- kolica.

Župa Kranj

SOKOLSKO DRUŠTVO BOHINJSKA BISTRICA

Sokolsko društvo Boh. Bistrica raz- vije v nedelju, dne 6. avgusta ob 11. uri na letnem telovadišću svoj društveni prapor, ki mu iz prijaznosti in naklo- njenosti ter simpatije do Sokolstva ku- mujeta visokorodna člana našega vzvi- šenega kraljevskoga doma, Nj. Vis. knez Pavel in Nj. Vis. knežinja Olga.

Sporod naše izredne in svečane priredbe je sledeć: Na predvečer, t. j. dne 5. avgusta, bakljada in pod- oknica visokima kumoma pred vilo Nj. Visočanstev ob Boh. jezeru; dne 6. avgusta: ob 8.14 uri sprejem gostov na kolodvoru; ob 9. uri skušnje; med skušnjami poklonitev pokojnomu bratu Maleju; ob 11. uri slavno razvijte prapora na letnem telovadišću ter za- bijanje spominskih žeblijev. — Po raz- vijtu prapora povorka. Ob 15. uri telo- vadni nastop vseh oddelkov, nato na- stop 1. planinskoga pešpolka.

Po končanem sporedu v Sokolskem domu narodna veselica s sodelovanjem sokolske godbe iz Jesenic. V slučaju slabega vremena se prireditev preloži na nedelju 13. avgusta. Četrtnska vož- nja zaprosena; obvestilo o tozadnji rešitvi bo priobčeno v dnevnem časpi- su.

V svrhu čim svečanije izvedbe naše priredbe se naprošajo vse br. ednice, da pošljejo na našo izredno proslavo čim već članstva v krojih ter telovadcev in praporov. K obilni ude- ležbi se vabijo dalje vsi ostali prijate- lji Sokolstva in oboževalci Bohinja. Naj postane 6. avgust manifestacija sokolske ideje v romantičnem bohijn- skom kotu! — Zdravo!

Jesam li poslao pretplatu? za sokolske listove?

Ante Brozović (Beograd):

Jedan prilog istoriji fizičkog vaspitanja u Jugoslaviji

Prvi počeci sistematskog gimnastičkog rada u Srbiji

(Nastavak)

Život je kretanje, život je rad; s toga ko hoće da mnogo živi treba da mnogo radi.

Zbor je sa živim odobravanjem saslušao ovu besedu.

3.

Zatim je uzeo reč Mita Cenić i kazao, da protiv gimnastike u načelu, razume se, ne može se ništa reći, ali drži da to ne valja kao na juris rešavati, ili od- mah pristupiti statutu, jer »gimnastika je germanska ustanova, koju neće biti tako lako presaditi u naš narod. Tre- ba se najpre obazreti na mogućnost izvršenja i ustanovljenja ove družine. Kao primer navodi streljačku družinu, koja nije postigla cilj, koju treba da ostvari, nego samo životari.

4.

Dr. Nikola J. Petrović u načelu se slaže sa predgovornikom i veli, da ne- mačka gimnastika ne može se prosto presaditi u Srbiju; no pri svem tom valjalo bi pristupiti pokušaju, i traži- ti od ljudi koji su sazvali zbor da dadu svoje mišljenje o pobudama ove ideje, tako i o načinu ostvarenja ove dru- žine.

5.

Jovan Bošković ima da daje jednu primedbu na govor Mite Cenića, od- nosno napretka jedne družine, i veli, da se dobrom voljom može ostvariti misao, koja se stavlja u zadatak jed- nog udruženja, i ako se na drugom po- lju to nije moglo postići; za primer navodi pevačku družinu, koja je u po- četku imala da se bori sa vrlo velikim teškoćama, pa se opet tako snažno razvila u poslednje vreme, da u sa-

mom Beogradu imamo nekakvih 9 pe- vačkih družina, a niču i po Srbiji na sve strane.

6.

Milorad M. Šapčanin pre svega od- govora Ceniću, da ne stoji da telesna vežbanja ne treba zavoditi, što bi kao bila ponikla u Germaniji. Sa zapada su došli ustavi i ideja ukidanja telesne kazne, oboje kao što znamo nije po- niklo na Balkanskom Poluostrvu, pa opet i jedno i drugo u nas ne postoji. Da se u nas sva udruženja ne raspa- daju, hteo je kao i Bošković navesti za primer pevačke družine. Zatim na- vodi, da se u nas od strane prosvetne uprave radilo na unapređenju gimna- stike; predaje se, veli, u većini osnov- nih škola, u srednjim zavodima, u uči- teljskoj školi i vojnoj akademiji. No za predavače se uzimlju većinom ljudi nedovoljno i naročito za tu većinu nespremni i neoprobani pa zato su i rezultati neprimerni. Uvođenjem dru- štva za telesno vežbanje u Beogradu nalazi dvojaku dobit: prvo je ona, koju će polučiti oni koji učestvuju u vežba- njima, druga je ta, što će iz ove glav- ne i sistematično uređene vežbaonice, kao iz glavnog rasadnika, izlaziti dobro spremni učitelji, koji će posle po školama predavati ovu korisnu većinu s uspehom. Zato je potrebno, da se odmah pređe na čitanje društvenih statuta.

7.

A. V. Bogić veli, da gimnastika nije po srpski narod nova i nepoznata stvar. Pominje narodne igre, koje su skupčane sa telesnim vežbanjem kao što je bacanje kamena sa ramena, dži- litanje, obrtaljka, ljujljaska i t. d. Sto-

ga traži, da se vežbanje ovakih gim- nastičarskih družina, koje treba da bu- du u celoj Srbiji, udese tako da odgo- varaju duhu i običajima našeg naroda.

8.

Mita Cenić veli, da su ga rdavo razumeli predgovornici, jer on nije ka- zao, da ovo društvo ne treba ustano- viti, već da se valja posavetovati o tome, da li se može u delu privesti. Što se tiče pevačkih družina, tu je stvar drukčija; obično se peva uz vi- no i svirku, a gimnastika se radi »u praznoj i ludoj sobi«. Navodi, da su u Germaniji drugi odnosi porodični za ovakva udruženja, a to je patriotizam. O patriotizmu našem neće da govori, jer neće da grdi srpski narod, ali veli, da su ti odnosi kod nas sasvim razli- čiti od onih u Germaniji. Stoga traži, da g. Vladan u ime sazivačkog zbora iznese način i sredstva, s kojim se i kako ovo društvo, po njegovom miš- ljenju, dade ostvariti.

9.

Stevan D. Popović govori o oba- veznosti gimnastike u školama i veli, da se neko treba da postara o izobra- ženju učitelja telesnog vežbanja i bo- renja. Traži, da se govori o načinu i sredstvima za ostvarenje ove družine.

10.

Dr. Vladan Đorđević odgovara najpre Ceniću i veli, da ostavi na stranu pevačke družine. U Srbiji po- stoji društvo »Crvenog krsta«, koje ne samo da je ostvarilo već i učinilo vrlo velike usluge otadžbini, a naročito u poslednjim ratovima. Dalje pominje, da osim narodnih igara, koje je g. Bo- gić pomenio, ima još sijaset drugih pobeđenih u delima Vuka Karadžića, Milana Milčevića i Vuka Vrčevića, pa treba ovu narodnu gradnju udesiti za higijensku gimnastiku, pa da ova narodna ustanova postane narodna. Što se tiče sredstava, veli, da će po pro- jektu statuta biti članova pomagača, koji će izvestan godišnji ulog davati, i da će osim toga biti članova osniva-

ča, koji će odjednom polagati veće su- me. Uz to izjavljuje, da će vlada Nje- govog Visočanstva potpomagati ovo poduzeće, te će ono na taj način na- sigurno se održati i biti obezbeđeno od trenutnih fikstencija i oduševlje- nja za ovu stvar. Osim pomenutih čla- nova biće u ovom društvu i pitomaca, koji će se, pošto budu dovoljno obra- zovani za učitelje gimnastike, kao tak- vi šaljati u narod, gde će se osnivati nove gimnastičarske družine. Što se pak tiče patriotizma i potrebe, da se s te strane osnuje jedna ovakva dru- žina, misli, da je i kod nas ista takva potreba, kao što je bila u germanskog naroda pre njegovog ujedinjenja.

11.

Jovan Bošković veli, da u odgo- voru na Cenićeve reči, da se ne pevaju sve pesme uz vino, kao na primer crkveno pevanje. Kao primer napretka jednog društva navodi dalje i čitaoni- ce, u kojima nema vina i koje postoje po celoj srpskoj kneževini. Dalje veli, da je glavno da se mi sami zauzmemo za ovo poduzeće, i da ne treba da se oslonimo jedino na državnu pomoć. Državi hvala, ako potpomogne ovu dru- žinu, ali mi treba da se sami za nju oduševimo i prilozimo koliko možemo.

12.

Pretsednik zbora Stevan Todorović zapita: Da li je zbor dovoljno oba- vešten u načelu i može li se pristupiti čitanju projekta statuta?

Zbor jednoglasno reši da se pređe na čitanje statuta.

13.

Pošto dr. Vladan pročita ceo pro- jekt statuta uze reč Đorđe Z. Đorđe- vić, profesor više škole, i predloži da se odredi odbor, koji će proučiti te sta- tute i doneti svoje mišljenje o njima, jer ovako kad bi se član po član čitao otišli bi veoma daleko, i ne bi mogli danas svršiti.

14.

Dr. Laza Kostić, predlaže da se odmah pristupi delu i da se počne član po član čitati.

15.

A. V. Bogić veli, da treba ulog smanjiti, jer pri ovakvom velikom u- logu 25 dinara nećemo moći imati do- voljan broj članova.

16.

Dr. Vladan Đorđević odgovara, da će 25 dinara plaćati samo članovi os- nivači, a redovni članovi će plaćati samo 6 Din, tako da mogu u članstvo stupiti i ljudi slabijeg stanja.

17.

Kosta Alković veli, da se o poje- dinostima statuta ne može voditi de- bata, stoga predlaže da se štampa ovaj projekt statuta i razda svakome na razmotrenje, pa u idućoj sednici da se o njima rešava.

18.

Dr. Nikola Petrović traži da se izabere odbor, koji će sve statute pro- učiti.

19.

Panta Srećković veli, da rad ove družine ude u narodne igre pošto u našem narodu ima zaista gimnastičkih igara, ali je svet »zaražen prosvetne- nijim« bio ismejan i okanuo se toga.

20.

Pretsednik stavlja na glasanje zato da se projekat statuta preda odboru na razmatranje, koji će ga pregledati i doneti svoj izveštaj o njemu. Većina reši da se izabere odbor.

U odbor su ušli: Nikola Tešić, dr. Vladan Đorđević, dr. Laza Kostić, Ste- van D. Popović, dr. Nikola Perović, Nikola Antula, Panta Srećković i Đor- de Z. Đorđević.

Pošto je odbor svršio svoj posao, bio je sazvan: Drugi sastanak Beogra- đana za osnivanje društva za gimna- stiku i borenje, 26. decembra 1881 god.

Na ovom skupu bili su: dr. Vla- dan Đorđević, Mihajlo Pavlović, Đor- de Maletić, dr. F. Sams, Steva Todor- ović, Vlada Pajević, dr. Mihajlo Ha- dži-Lazić, dr. Mladen Janković, dr.

ROSIIA - FONSIER • DRUŠTVO ZA OSIGURANJE I REOSIGURANJE • BEOGRAD

Župa Ljubljana

ZA POMOĆ GLADUJOĆIM RUDARJEM

V gornji namen zbira Sokolska župa Ljubljana prispevke po svojih edinicah, ki pošiljaju denar na pristojno mesto. Ljubljanska sokolska društva se bodo odzvala temu pozivu človekoljubnosti i bratstva u nedjelju 6. avgusta z nabinanjem prispevkov po Ljubljani. Obćinstvo najljubnije opozarjamo na to akciju i prosimo, da se blagohotno odzovejo naši prošnji, da milimo bedu za narodno gospodarstvo vsekako zaslužnih podzemskih trpinov i njihovih družin, ki jih je gospodarska kriza brezupno udarila. Župna uprava sprejema darila proti potrdilu tui v prehranjevalnim i oblaćilnim blagu, kar naj se blagohotno dostavi popodne od 15. do 19. ure u pisarnu župne uprave na Taboru, vhod nasproti vojašnice, ali pa bo prišiel na poziv kio iskat. Imena prispevajućih se bodo objavila.

SOKOLSKO DRUŠTVO GEROVA

† Brat Mirko Lipovac

Grozna i neumoljiva smrt pokosila je život brata starešine ovog mladog društva, učitelja Mirka Lipovca, jednog od najboljih i najvršnjih među najboljim i najvršnjim.

† Brat Mirko Lipovac

Roden godine 1889 posvetio se učiteljskom zvanju i kao učitelj delovao u narodu pune 23 godine.

Još kao dak-preparandista bio je u redovima Sokola i aktivno radio na širenju Sokolstva i sokolske misli.

Po osnutku ovoga mladog društva godine 1930 stupa brat Lipovac u prve sokolske redove primajući odgovornu dužnost sokolskog načelnika i prosvetara. Deluje aktivno i društvo radeći po njegovim inicijativama, polučuje za merne uspehe. 1931 biran je za starešinu društva.

Kao grom iz vedra neba delovalo je na nas jer čusmo 17. jula 1933 da je naš dragi starešina ispuštio svoju plemenitu dušu i da nas je njegova blaga reć, njegovo nasmejano lice, ostavilo za uvek. Okamenjena srca nismo mogli verovati, da je sudbina tako nesmiljena. Ali, tako je i na tome se nije dalo ništa promeniti. Zatvorile su se njegove oči, ohladnelo telo i prestalo kucati ono srce, koje je bilo otvoreno svakome, koje je ljubilo rodu grudu, okolinu i sav narod.

Prenet u Čabar još za vreme bolesti, da bude pod stalnim nadzorom lekara; u Čabru je ispuštio svoju blagu i plemenitu dušu. Ostavio nas je nenadano, ostavio da nismo bili prisutni njegovom životnom rastanku i baš ta okolnost nanosi nam neutešivu bol još više.

Na večni rastanak sa njime otišlo je naše društvo korporativno a za vreme ležanja na odru, dali smo mu počasnu stražu, koju su poduprli naši vrli vatrogasci, jer i oni su hteli našem bratu iskazati poslednju poštu, koju on zaslužuje. 19. jula 1933 predali smo majci zemlji smrtne ostanke našeg dragog brata Mirka.

Koliko poštovanje je uživao naš dragi brat Mirko, najbolje se videlo na ispraćaju do večne kuće. U žalobnoj povorci bilo je 19 venaca među kojima i onaj našega društva.

U žalobnoj povorci od kuće žalositi do groblja čabarskoga svirala je glazba bratskog Sokolskog društva Čabar.

U čabarskoj crkvi, koja je bila do poslednjeg mesta puna Sokola, vatrogasaca i građanstva, otušljena je misa. U crkvi se je oprostio od pok. brata dirljivim govorom gerovski župnik veleć. gospodin Jerko Cukli.

Na grobu oprostio se od brata Mirka sledeći: brat Mikulić Branko, učitelj iz Plešci, u ime udruženja učiteljsva sreza čabarskoga, br. Jure Čop, opštinski načelnik iz Gerova u ime naroda upravne opštine Gerovo, brat načelnik Sokola Gerovo Stevan Bajić u ime Sokolskog društva, g. Poje, student šumarstva iz Tršća u ime opštine Tršće i brat Anton Ožbolt iz Gerova u ime Vatrogasnog društva Gerovo.

Bratu Mirku večan spomen i slava, da počiva u miru u slobodnoj zemlji jugoslovenskoj, koju je toliko ljubio. S. P. B.

SOKOLSKO DRUŠTVO PLANINA PRI RAKEKU

Naše Sokolsko društvo si je na delo nalogo zgraditi tu na meji novi sokolski dom, kateri bo označavao bratom i sestram u zaslužnjem ozemlju, da pride tui njim sloboda. Naše društvo je bilo prvi ustanovljeno leta 1864. torej eno leto po ustanovitvi ljubljanskega Sokola, ker pa s prestavitvijo sreza u Logatec so ođšli tui takratni sokolski voditelji iz Planine, je društvo prenelo delovati. Po veličastnem vsesokolskem zletu u letu 1922. u Ljubljani smo priklicali društvo u življenje. Najveći udarec za Planinu je pa, da so Italijani zasedli en del Planine, kjer se je naše ljudje pod tujim jarmom. Te dni se je obrnilo naše Sokolsko društvo vsem edincem za podporo. Vsa najmanji dar je dobrodošiel. Tu na skrajni meji naj se pa dvigne nov Sokolski dom, u katerem bomo vzgajali našo mladino zvesto Kralju i domovini. N. M.

SOKOLSKA ČETA KRAŠNJA PRI LUKOVICI

Kako moćno prodira sokolska misel med narodom, nam zopet jasno dokazuje lep primer vasi Krašnja u Črnom grabnu, kjer je bila na pobudo šolskega upravitelja brata Mehora i uglednih moć Krašnje i okoćice organizirana sokolska četa.

Ustanovnomu obćenemu zboru, ki se je vršil u nedelju 9. jula dopodne u šoli, je prisostvovalo nad 30 zavednih domaćinova, posetili pa so ga tui načelnik br. Vidmar, tajnik br. Mayer i prosvetar br. Chvatal kot delegati sokol. društva Dob, pod čigar okriljem se bo razvijala mnogo obetajuća sokolska četa.

Obćni zbor, ki ga je otvoril i vodil br. Mehora, je u imenu sokolskega društva Dob pozdravil br. Mayer, nato pa u kratkom podal smernice za uspešan razvoj čete. Telovadecv se je priklasio 19, kar je za mal okoćih vsakor lep štivilo, ki pa se bo sigurno še povećalo ob krepi volji, ki jo imaju člani. Prejeli su mnogo korisnih nasvetova br. Vidmarja i je vnapreć zagotovil vso pomoć u tehničnom vodstvu, predvsem pri telovadbi.

Pri volitvah so bili izvoljeni u odbor: starešina br. Pavel Klopčič, gostinčar u Krašnji; namestnik br. Klopčič Fr., posestnik, Sp. Loka; blagajnik br. Stofa Joz., mizarski mojster, Krašnja; tajnik br. Lipovšek August, trg. pom., Krašnja; načelnik i prosvetar: br. Mehora, šol. upr., Krašnja; namestnika br. Stefančič Iv., trgovac, Sp. Loke i br. Lavrić Jan., pos. sin, Kompolje; revizorja Kosmatin Matevž, župan i posestnik, Krašnja; Maselj Jože, pos. i trgovac, Sp. Loke; namestnik Klopčič Jozef, posestnik, Krašnja.

Članarina je bila določena na 20 dinarjev letno.

Ob zaključku obćnega zbora je br. Chvatal orisal življenje i delovanje ustanovitelja Sokolstva dr. M. Tyrša i njega ideje za posebnim ozirima na geslo: Kdor Slovan, ta Sokol.

Najmlajša sokolska četa naše župe ima spričo vnetih odbornikov i ostalih članova moćnost za najlepši razvoj.

Potreban načelnik

Sokolskom društvu Valjevo potreban je dobar i spreman načelnik, koji je sposoban da tehnički uspešno vodi društvo. Prvenstvo imadu Sokoli s kvalifikacijama, predviđenim za nastavnike gimnastike srednjih škola, pored sokolsko-tehničkih kvalifikacija. Za bliža obaveštenja obratiti se neposredno Sokolskom društvu u Valjevu.

Župa Maribor

SOKOLSKO DRUŠTVO HOĆE

Naše društvo je imelo u nedelju, dne 16. jula t. l. svoj letošnji javni telovadni nastop, kategera je otvoril starosta br. Flis s kratkim nagovorom. Nato so sledile posamezne toćke, 11 po štivilu, u brežibnem redu. Pri prostih vajah je sodelovalo tui članstvo i naraščaj okoćih bratskih društva Raće, Slivnica, Tezno u Maribor II. Nastopil pa je tui oddelek vojakova 45. p. p. u vajah s puškama, ki so jako ugajale. Zelo dobro so bile izvajane toćke na krogih i konju. Obćinstvu pa je posebno ugajal »Ples z roćo«, izvajan od žen. dece, »Ples s tamburinami«, izvajan od članice ter »Češka beseda«, izvajana od članova i članice. Novost za Hoće so bile gimnastične vaje, izvajane skupno od vseh oddelev. Načelnik br. Rećnik ter načelnica s. Flis sta nam z letošnjim nastopom nudila res nekaj lepega i dovršenega.

Prireditev sta počastila s svojim posetom tui srezki načelnik g. Makar ter narodni poslanec g. Krejći. Po nastupu se je vršila veselica, ki je u najboljem razpoloženju zaključila ta, za nas tako pomemben dan.

Župa Mostar

SOKOLSKA ČETA GABELA

Braća Čehoslovaci su prošli kroz naše selo u četvrtak na 20 VII 1933 s jutarnjim vozom u 5 sati. Na žel. stanici podignut je bio slavluk, koji je bio okićen raznim cvetom i jugoslovenskim zastavama, a s natpisom »Na zdar! Istog dana pošli su članovi Sok. čete od sokolane kroz selo, pa do žel. stanice Gabela, gde su pred sam dolazak voza opevali nekoliko sokolskih pesama, dok je tamburaški zbor Sok. čete svirao sokolske koraćnice. Braću Čehoslovake pozdravila je ses. S. Arnaud, učiteljica ovaćanske osnovne škole, i zaćelila im dobrodoćlicu i srećan put. Pred odlazak voća članovi naše čete burno su pozdravljali braću Čehoslovake.

Župa Niš

SOKOLSKO DRUŠTVO KRALJEVO SELO

U nedelju 30. jula tek. god. obavieće se velike svećanosti u varošici Kraljevom Selu. Toga dana Sokolsko društvo će osvetiti svoju zastavu, dar sestre Mileve i brata Dragoljuba Mladenovića, lekara iz Beograda, i prirediti veliki javni čas, a Pododbor Udruženja Timoćana i Kraljinaca osvetieć suvoredu duć puta Knjaćevac-Zajčar u reonu sreza Timoćkog. Dryorede je zasadio Pododbor uz saradnju mesnih odbora za proslavu stogodišnjice oslobođenja iz sviju sela sreza timoćkog, te će proslava s osvećenjem dryoreda imati karakter opće narodne svećanosti celoga sreza. Dve hiljade petsto oraha zasadeni su kao spomen zahvalnosti prema

žrtvama palim za oslobođenje i da mladim generacijama služe kao poštrec da cene i ćuvaju stećenu slobodu.

Osvećenjem zastave Sokolskog društva želi, da u jubilarnoj godini simbolie sokolsko bratstvo, jednakost i slobodu i vidno oznaći da se jedino kroz slobodu mogu ostvariti veliki ideali.

Sokolsko društvo namerava da u jubilarnoj godini zapoćne i drugo delo — zidanje Sokolskog doma — samo ako za to pribavi dovoljno sredstava i bude pomognuto od prijatelja Sokolstva.

Pozivaju se sva braća, sestre i prijatelji Sokolstva da posete svećanost i poklone dovoljno pažnje i ovom malom mestu.

Župa Novo mesto

SOKOLSKO DRUŠTVO MOKRONOG

V soboto, 15. jula ob 20.30 se je vršila u Sokolskom domu vidovdanska akademija. Sokolski naraščaj je u slikovitih kostimih podal trojeansko dramu »Vidovo«, nakar je br. starosta Pavel Herbst recital Ganglovo: »Kosovo. Efektna skupinska slika »Naša stara prava«, pri kateri so sodelovali vsi oddelevi, je bila prav lep prehod u tehnićen del akademije, u katerem vsi oddelevi društva odvećbali letošnje vaje u splošno zadovoljstvo zelo umerjeno i skladno. V odmorih je igral tamburaški kvintet Mirenskega Sokola. Obisk bi bil lahko za Mokronog — lepši. Društvu i prednj. zboru vsa pohvala!

IZ MIRENSKEGA SOKOLSKEGA OKROĆJA

Kakor smo že poročali, se je vršil na Mirni u Sokolskem domu u nedelju 16. jula t. l. reden 3. zbor društvenih načelnikova i načelnice iz okroćja, ki se je prićel po otvorenih besedah čr. načelnika takoj po 10. uri ob polni udelećbi vseh društva razun Žuženberka, ki se je opraviećil u St. Ruperta, ki je ostal brez obavestila doma. Po poročilih društvenih načelnikova je poročal okr. načelnik o številni udelećbi na Pokraju, zletu u naraščajskih i glavnih zletnih dneih ter grajal nekatere napake posameznih društva na teh nastopih. Ker iz finanćnih ozirova letos ni mogoeć prirediti po vseh društvi svojih nastopov, bodo društva u jeseni priredila skromne vrtno akademije i to: St. Lovrenc, St. Janž, Žuženberk i St. Rupert. Zadnji prićne te dni že z gradnju Sokolskega doma, ki bo tretii u okroćju.

Poleg akademij pa so u načrtu za avgust tui propagandni pećizlet, zdrućeni z malimi nastopi i sicer u Trzišču, kamor pohitita društvi Mokronog i St. Janž, k Sv. Križu pri Liti, kjer bo nastopila Mirna i na Čate, kamor pojedita društvi Trebnje i St. Lovrenc. Vsi ti kraji so važne toćke, kjer bodo ustanovljene kmalu sokolske čete. Tui Ponikve pri Trebnjem se že pripravljaju za jesen, da dobe svojega Sokola. Sledil je razgo-

Nikola Petrović, Stanoje Ilić, Mihajlo Barlovac, Dragoljub Popović, Milovan Božić, Todor Jovanović, Milan D. Milićević, Milan Stojković, prof. Turoman, Maša Marković, Vladimir Kostić, Jovan Bademlić, Božo Bodi, Doka Milićević, Zivko Kirćenski. Sreća Stojković, Zivan Zivanović, dr. Pavle Stejć, Marko Stojanović, Milivoje Prajzović, Jevrem Anžo Bodi, Doka Milićević, Zivko Kirdonović, Andreja Andrejević, Velimir Z. Jovanović, Nikola Antula, Stevan D. Popović, Mita Čenić, Vladislav Vujović, Svetozar Miljković, Jovica Barlovac, Stevan Šram, Svetozar Vasiljević, Dimitrije Pešika, Petar Mojsilović, Rista Milenković, Svetozar Ivanović, Sohonrije Pavlović, Ferdo Mihoković, dr. Laza Stevanović, Milan Milovuk, Tasa Banković, Zivko Skorac, Lazar Zarić, dr. Jovan Danić, Rista Danić, Ljuba Kovaćević, dr. Jovan Valenta i Petar Kiki.

Dr. Vladan Dorđević, otvoril sastanak ovim rećima:

— Gospodo,

Pre nego što pristupimo zadatku našeg današnjeg sastanka, ja vas molim da vam kaćem samo dve reći radi jednog dosta važnog saopćenja.

Uprava Srpskog saniteta, kada je pokrenula misao da se najpre u Beogradu, a postepeno u celom našem narodu, zavedu gimnastićarska i boraćka društva, znala je da ovo predućeće može imati uspeha samo tako ako se za nj zainteresuju svi prijatelji narodnog zdravlja, svi redovi građanstva i činovništva, cela narodna inteligencija. S druge strane ona je znala, da je baš sada i baš u Beogradu, gde valja osnovati prvo gimnastićarsko društvo, većina građanstva i činovništva, većina inteligencije, podeljena u politiećke stranke, među kojima se vodi žestoka politiećka borba. Valjalo je postupiti vrlo pažljivo, da bi se svima partijama pokazalo, kako ovo predućeće nema nikakve veće sa partijsko-politićkim pitanjima, kako je ono čisto hu-

manitarno čisto pitanje narodnog zdravlja.

U toj želji uprava saniteta obratila se prvacima svijui naših politiećkih stranaka s molbom da potpomognu ovo predućeće, da svojim potpisom na pozivu za prvi zbor, svojim prisustvom na tom zboru, pokaću da ovo predućeće nije partijsko već opće narodno. S iskrenom blagodarnoću moram da spomenem gotovost sa kojom su politiećki ljudi svijui stranaka prihvatili ovu ideju i obećali svoju svu pomoć, i mi smo na prvom našem zboru imali sreću da u našoj sredini vidimo prvake svijui politiećkih stranaka.

Ali ono što se sa mnogo takta sa jedne i mnogo dobre volje i patriotizma s druge strane postiglo malo ne propade zbog nestaćluka jednog novinarskog dopisnika. Dnevni kronicar jednog velikog beogradskog lista, javljajući o prvom našem broju, našao je za dobro da kao saziivaća pomene samo jednog od politiećkih ljudi, koji behu na pozivu potpisani, i to izabravši čoveka iz partije. On time svojoj partiji nije učinio nikakvu uslugu, a međutim je sve svoje politiećke protivnike forsirao za ovo predućeće. Ja u interesu same stvari moram duboko da saćajem što je takva notica mogla izaći u jednom od ozbiljnih politiećkih organa. I stoga, da ne bi sam opstanak društva stinih partijskih zadevica došao u pitanje, da bi ovo društvo postalo doista opće narodno, ja vas, gospodo, molim da u daljem našem radu, a naroćito pri izboru naše društvene uprave, ne dopustite nikom da umeća politiećko partijske razloge. Neća bar ovo društvo, kome je cilj narodno zdravlje, postane neutralno, na kome se mogu sastati i društveno živeti borci svijui politiećkih logora.

Posle toga prešlo se na ćitanje statuta.

G. Milićević drži, da bi reć »statut« trebalo zameniti sa rećju »uredba«, i zbor usvaja ovu izmenu da se statut zameni sa »uredba«.

G. dr. Vladan ćita ćlan po ćlan:

I. ćlan.

1, 2 i 3 taćka ovog ćlana prima se jednoglasno.

Kod 4 taćke učinjene su neke izmene, i to reć »jaćenje« zamenjena sa rećju »snaćenje«, i kao dopuna ušao je izraz: »praktiećna većbanja«. 5 taćka primljena po redakciji.

Zatim se prelazi na:

II. ćlan.

1 alineja ovog ćlana primljena po redakciji.

Kod druge alineje javieće se neki predlozi. G. dr. Nikola Petrović predlaće: da osnivaći jednom za svagda dadu ulog 120 dinara. G. Vuković: da svi saziivaći budu u isto doba i osnivaći. G. Marko Marković veli, da je veliki ulog osnivaća, pa predlaće da se smanji. G. Mita Čenić: da osnivaći budu oni, koji sklapaju društvo, i to bez ikakvih uloga.

Posle debate o tome, bude usvojena odborska redakcija većinom glasova.

1 3 je alineja primljena po redakciji.

Kod četvrtie alineje G. Milovok predlaće još dodatka, i koji skup usvoji.

G. M. Pavlović pita: Sta će biti sa onima, koji ne mogu dati društveni ulog. G. dr. Vladan objaćnjava mu, da će se stvoriti naroćiti kursevi i »besplatna predavanja« za taj slućaj, primljena je da ovo kao dodatak uće u taćku 4 ćlana.

Broj godina koji mora imati ćlan ove družine, izaziva poveću diskusiju. G. Drag. Popović misli, da je uzet manji broj godina 18, pa predlaće da ćlanovi budu oni koji imaju u opće zakonski broj godina (21). G. Lj. Kovaćević: »Da se kaće, da oni mogu uće u odbor, koji imaju za to sposobnosti«. G. Maletić: da maloletni ostanu kao ćlanovi, ali »bez prava glasa«. Čenić i Vuković potpomazu odborsku redakciju. I g. Lazarević je za redakciju,

»jer to nije stvar špekulacije«. G. Z. Zivanović: »da ne mogu uće u odbor, koji nisu punoletni«. Stavljia se na glasanje i većinom glasova bude primljena odborska redakcija.

I redakcija: da odbor bira ćlana, izaziva debatu. G. Čenić traći, da može biti svaki, koji ispuni građanska uslove, bez odborskog izbora. I g. Vulović je za to. G. Rista Milenković govori u korist redakcije: »da se ne puća svaki u družinu, kako se ne bi uvukli ljudi, kojima bi bila namera da pokvare družinu«. Z. Zivanović i Tasa Banković također su za to: »da odbor bira ćlana«. Andonović i Stojković: »da svaki može biti ćlan bez obzir«. G. M. Pavlović to isto... Stavljia se na glasanje; većinom (26 protiv 24 glasa) rešava da ćlanom može biti svaki, koji ispuni uslove poredane u toj taćci statuta, bez izbora.

G. M. Škorac predlaće, da se doda još: da ćlan može biti onaj, »koji nije sudskim putem izgubio građanska prava«; — i posle male debate bude primljen i ovaj mali dodatak.

III. ćlan.

1, 2 i 3 taćka ovoga ćlana primljena bez izmene. Kod 4 taćke javieće se predlozi: da ćlan, koji bi se odavde oćtelio, može biti pomoćni ćlan, i ko za vreme ćlanstva izgubi građanska prava sudskom presudom, prestaje biti ćlan. Oba ova predloga budu primljena kao dodatci uz tu taćku.

Odrećdenja o pitomećima društvenim izazvaoće debatu. Iskrošoeć mnogi predlozi. Maša Marković predlaće, da pitomac može biti samo društveni ćlan. Stojković: da se bolje odreći ko može da bude pitomac. Z. Zivković: da pitomac bude samo onaj, o kome se uveri »da će biti kao kakav Herkul«. G. Steva Todorović: da se to ostavi upravi, da ona sama propiše pravila. G. Banković: da obaveza vaći samo za one pitomce na strani, a ne i one ovde. A. Adamović je za veću obavezu pitomaca. G. dr. Nikola J. Petrović misli, »da neće biti baš velika nesreća«, ako i pitomac i ne ispu-

ni obaveze i misli, da je dovoljno samo moralna obaveza. Prelazi se na glasanje. Većinom beće usvojen ćlan IV po redakciji, bez izmene.

V. ćlan.

Kod ovog ćlana predlaće dr. Nikola J. Petrović da se doda, da izbor rešava i o ćalbama pitomaca. Škorac: da se odreći i broj koji je potreban za rešavanje. Dr. Nikola J. Petrović predlaće još bolje da se odreći vreme, kad će se zborovi sastajati, naroćito kad ćlanovi nemaju druge dućnosti. G. Antula, St. Popović i Banković za to su: da ne treba odrećivati broj za rešavanje. Z. Zivanović hoće i »ovde da bude konzervativan«, pa traći da pravo glasa imaju samo punoletni ćlanovi. Vulović: da bude najmanje polovina ćlanova prisutna. G. Steva Popović predlaće da se ćita taćka po taćku. Usvaja se. Sve taćke ovog ćlana budu primljene s ovim dodatcima: 1) da zbor rešava o ćalbama iskljućenih ćlanova, i pitomaca, kao u opće o ćalbama u upravnom radu, 2) da se glavne skupšćtine oglašuju u novinama na 15 dana ranije.

Drugi odeljak ovog ćlana, o upravi primljen je po redakciji.

Kod trećeg odeljka o prestanku družine, g. Z. Zivanović predlaće da se pitomeć, koji su na strani, u slućaju prestanka družine, vrata natrag. G. Lj. Kovaćević naprotiv, da se pitomeć odrće do kraja. Poštu su još neki ćlanovi govorili o tome, usvajaju se ove izmene: 1) da se novac daje upravi fondova na ćuvanje, a nepokrećnosti i pribor društveni opštini na ćuvanje; 2) da novo slićno društvo, ako bi se jvalo, može primiti od uprave opštine te novce, pribor i nepokrećnosti, i 3) da se na toj skupšćtini, koja reši o prestanku, donese rešenje o pitomećima, koji bi bili na strani.

S tim je svršen pretres statuta. Izbor uprave ostavljen je posle upisa ćlanova. Zatim se prešlo na upis ćlanova.

(Nastavieće se.)

vor o popoldanskom okrožnem zletu in so se določili okr. vodniki za posamezne oddelke ter dala navodila.

Končno je bilo sklenjeno, da se tudi naše okrožje korporativno udeležiti sokolskih svečanosti 7. avgusta v Kostanjevici. S tem je bil dnevni red zaključen ob pol 12. uri.

Po 13 uri so se začeli zbirati telovadečje članstvo, naraščaj in deca k glavnim skušnjam za popoldanski javni nastop, ki se je vršil pred Sokolskim domom. Po skušnjah so odkorakali vsi telovadečji na kolodvor k sprejemu gostov iz Novega mesta, Trebnjega, Višnje gore in Ljubljane. Med odličnimi gosti smo opazili župnega starosta br. dr. I. Vasiča in g. sres. načelnika dr. F. Logarja. Izpred kolodvora se je formirala nato lepa povorka z godbo Sokola I. na čelu, ki je krenila po Mirni do Sok. doma, kjer je bil razhod. Sodelovala sta 262 pripadnika Sokolstva.

Točno ob 15.15 so prikorakali na telovadišče vsi telovadečki oddelki (223), nakar je zbrani zbor pozdravil iskreno društveni starosta br. Fr. Bule in je žup. starosta br. dr. I. Vasič izpregovoril nekaj lepih sokolskih besed. Zahvalil se je še s par mislimi okr. načelnik. Ves zbor je po vzkliku Nj. V. kralju ob spremljevanju godbe zapel državno himno.

Takoj za tem pa so vsi oddelki odtevali letošnje vaje skladno, a kritje je mestoma motilo nastop. Po raznoterostih in igrar, pri katerih so nastopili vsi oddelki, so tri vrste podale na orodju prav efektivne sestave, nakar je bil nastop ob pol 17. uri zaključen. Obisk je bil srednji — pač kriza tudi tu ni mogla prizanesti. Vendar so z uspehi lahko prav vsi zadovoljni!

Župa Novi Sad

SOK. DRUŠTVO PETROVARADIN

Proslava 20-godišnjice

Dana 11. juna o. g. proslavilo je Sokolsko društvo Petrovaradin 20-godišnjicu sokolskog rada javnim časom i otvaranjem letnjeg vežbališta.

1. Istorijat Sokolstva u Petrovaradinu. Petrovaradin, istorijski grad, poznat još iz rimskih vremena kao severna straža pred najezdom divljih Skita i ostalih barbara, u srednjem veku kamen međaš u borbi s Turcima, u novije doba rodno mesto hrvatskog narodnog bana Jelčića, grad u kojemu je također boravio veliki Jugosloven Stosmajer, u kome je župnikovao Ilija Okruglić i pisao svoje pozorišne komade iz narodnog života, taj grad nije ni u najnovije vreme ostavila njegova slava i junačka prošlost, o čemu nam najbolje svedočanstvo daje ovako lep plod 20-godišnjice sokolskog rada.

Godine 1912, u vreme teških političkih prilika, kada su u ovim krajevima i civilne i vojničke vlasti s nepoverenjem gledale svaki i najmanji nacionalni pokret, sijući razdor i mržnju među braćom Srbima i Hrvatima, vraća se u svoje rodno mesto Petrovaradin omladinac Josip Divild, osniva Hrvatski Soko i bez odobrenja vlasti otpočinje vežbe sa 22 člana osnivača. Broj vežbača se je iz dana u dan povećavao tako, da uskoro Sokoli imali i lep broj pomažućih članova.

23. juna 1913, nakon dugog čekanja, potvrđena su pravila društva, a 10. avgusta iste godine održana je prva redovna glavna skupština.

Početak rada bio je težak. Nedoradno poznavanje sokolske ideje, nespeli dotadanji pokušaji osnivanja sokolskog društva, nesnosne političke prilike (balkanski rat), sve su to bile poteškoće, koje je svojom izvanrednom energijom znao da savlada brat Josip Divild.

Posle rata neumrla sokolska misao okuplja opet svoje verne članove, koji oduševljeno pretvaraju Hrvatsko sokolsko društvo u jugoslovensko. Na vidovdanskom saboru u Novom Sadu god. 1919 glasaју i delegati petrovaradinskog društva za ujedinjenje u jedan savez, Jugoslovenski sokolski savez.

Brat J. Divild preuzima tehničko vodstvo i nakon reorganizacije društva, broji ono god. 1920 već 254 člana. Od god. 1919 dalje menja društvo periodično svoje uprave. Društvo je svake godine raslo brojem članova, dok se nije sada popelo do rekordne cifre od 539 članova.

II. Proslava. 11. juna u 15 časova pošla je uprava petrovaradinskog Sokolskog društva sa sokolskom fanfantom na čelu i s imponentnom i vrlo slikovitom povorkom svojih vežbača svih kategorija pred most Kraljevića Tomislava, gde je dočekala upravu novosadske Sokolske župe i Sokolsko društvo Novi Sad. Nakon što je povorka ponovno bila formirana, vratila se uz svirku sokolske fanfare i vojne muzike na vežbalište.

Sokolsko letnje vežbalište, koje je nakon ovogodišnjeg proširenja tom prilikom definitivno otvoreno, upravo je idealan prostor, kakav se retko gde može naći. Sastoji se iz dva dela: iz samoga vežbališta, lepog, prostranog i ravnog terena u punom suncu, i iz parka, u kome je smeštena publika, koja tako može da u prijatnoj hladovini drveća posmatra vežbe. To lepo vežbalište osvanulo je toga dana iskreno bezbrojnim zastavama i zelenilom, sprem-

no da dočeka mnogobrojne domaće i strane goste.

Gradanstvo Petrovaradina odazvalo se je najpripravnije pozivu svog Sokolskog društva i ispunilo u upravu rekordnom broju celo vežbalište, tako, da su sva mesta bila zauzeta.

Sokolski savez zastupao je brat dr. V. Belajčić, savezni prosvetar s celim prosvetnim odborom. Novosadsku župu zastupali su braća dr. I. Pavlas, starešina i M. Todorović, načelnik, a novosadsko Sokolsko društvo braća dr. T. Jovanović, starešina, i J. Tototović, načelnik. Bana Dunavske banovine zastupao je g. dr. S. Barišić, načelnik upravnog odeljenja; vojsku je zastupao komandant armije g. general V. Nikolajević sa gospodom; bački vladika preosv. g. dr. Irinej poslao je kao svog zastupnika g. protojereja M. Popovića. Isto tako prisustvovali su gradonačelniku g. dr. B. Borota, g. ing. Daka Popović, senator, te gg. dr. Milan Sekulić i dr. Branko Nikolić, poslanici, g. Z. Mitrović, predsednik saveza kulturnih društava, g. C. Đorđević, upravnik policije i veliki broj drugih uglednih građana.

Proslava započela u 17 časova vrlo lepim nastupom svih kategorija vežbača, pred kojima je stajala današnja uprava društva.

Nakon »Sokolskog pozdrava«, koji je otpjevao sokolski dečji hor, starešina brat V. Višević očitao je u lepom uvodnom govoru razvoj Sokolstva u Petrovaradinu, podvukavši sve markantnije momente njegove 20-godišnje istorije. Zatim uzima reč brat F. Malin, urednik »Sok. Prosvete« i bivši starešina ovoga društva, i u vrlo uspešnom govoru obrazložio je ukratko sokolsku ideologiju. Između ovih govora otpjevao je skladno sokolski dečji hor dve sokolske pesme (»Vrstajmo se« i »Jugoslovenski Sokolici«). Nakon toga starešina brat V. Višević prilazi gradonačelniku bratu dr. B. Boroti i predaje mu spomenicu petrovaradinskog Sokola kao skroman dar za brojne usluge, kojima je brat gradonačelnik zadužio petrovaradinsko Sokolsko društvo.

Iza toga nastupale su pojedine kategorije vežbača i izvadale sok. vežbe, podeljene na sedam tačaka, ovim redom: 1) Muška deca: Proste vežbe; lepa, ujednačena ritmika i harmonija pokreta. 2) Ženska deca: Vežbe s venčićima; lepe i slikovite grupacije, vrlo dobro izvedene. 3) Muški naraštaj: Vežbe s palicama; izvedene odlučnim, junačkim pokretima. 4) Ženski naraštaj: Vežbe s lukovima; lepo i neobično ukrštavanje belih lukova. 5) Vežbe na spravama; odlučno izvedene, izazvale su naročito divljenje. 6) Članice: Proste vežbe; sigurno i s rutinom izvedene. 7) Članovi: Proste vežbe; odlučno i vrlo lepo izvedene. 8) Vojska: Vežbe s puškama; precizno i izvanredno lepo.

Svaka kategorija dala je najbolje svoje što je mogla, tako, da se ne može niti jednoj dati prednost u izvedbi.

Kao interesantnu i uspešnu atrakciju valja spomenuti balon u državnim bojama i s natpisom o samoj proslavi, koji je načinio potstarešina brat A. Jeržabek.

Posle završenog programa razvilo se je spontano narodno veselje uz svirku vojne muzike, sokolske fanfare i orkestra petrovaradinskog Sokola (koji se u zadnje vreme rapidno razvio i usavršio).

»Smem smelo da ustvrdim da sokolska misao u Petrovaradinu lukuje«, rekao je s punim pravom u svom govoru na proslavi brat starešina V. Višević. Ovo društvo, jedno od najistaknutijih i najagilnijih sok. društava u novosadskoj župi, dovinulo se zavidne visine. Neke i dalje nastavi svoj tegotan ali plemeniti i sveti put svetlim vrhuncima sokolskih ideala, neka ustraje i dalje u svom nesebičnom i bratskom radu »sokolskom snagom svom za Kralja, za narod, za mili dom!«

SOKOLSKO DRUŠTVO SUBOTICA

Došla su k nama i već otišla naša mila i draga braća i sestre Sokolskog društva Plzenj V, koji su nam vratili posetu, koju smo im priredili o lanjskom svesokolskom sletu u Pragu. — Da bi bilo jasno otkuda potiču ove veze, začu čemo u blisku prošlost. — Veliki pokrajinski slet ČOS u Plzenju 1929 g. posetila je i jedna grupa od 12 braće vežbača našega društva. Tom prilikom odeli su na dar Sokolskom društvu Plzenj V zastavicu u našim narodnim bojama i sa sokolskim emblemima. To je začetak naših srdačnih i iskrenih bratskih veza. Na isti dan, tri godine kasnije 5 VII 1932 g., u Smetaninju šali Obecnog doma u Pragu braća i sestre Plzenj V poklonili su našem društvu divnu zastavu kao uzdarje, a mi njima krunu od žita, kojom smo krunisali i još jednom potvrdili već čvrstu našu vezu.

15-og jula jutarnjim vozom prispeli su mili gosti, dočekani od velikog broja našega članstva i ostalog građanstva. Nakon kratkih pozdravnih govora, krenula je povorka sa Sokolskom muzikom domaćina na letnje vežbalište, gde su gosti raspodeljeni po privatnim stanicama. U podne, toga dana, bilo je svečano primanje u gradskoj većnici. Vođa puta, br. ing. František Pohorski pročitao je pozdravno pismo načelnika grada Plznja gradu Subotici

i predao g. grad. načelniku divan album. G. gradonačelnik ing. Ivković-Lvandečić zahvalio se i pročitao je pozdrav Subotice gradu Plznju, te je zamolio br. ing. Pohorski da isti isporuči načelniku grada Plznja. Kao uzdarje predao mu je album grada Subotice. Iza toga otpjevane su obe himne, pa su gosti dobili od grada za uspomenu album Subotice. Prijem je ovim bio završen. Primećeni su bili, pored gradskog senata u punom broju, još i komandant divizije general g. Naumović, u pratnji komandanta konjičke brigade generala g. Belimarkovića, nadalje komandanti pešadijskog, artiljerijskog i konjičkog puka, narodni poslanik g. Santo, predstavnici humanih i kulturnih društava, predstavnik br. župe N. Sad, i drugi mnogi odličnici, tako, da je bila velebrna i velika gradska večnica od poslednjeg mesta ispunjena. — Po podne je bilo slobodno za odmor, za razgledanje grada, Palića, već prema tome, kako je koji domaćin našao za najbolje da provede i ugosti svoga gosta. — Uveče na velikom letnjem vežbalištu održana je akademija Plznja V. Pre početka, br. starešina ing. K. Petrović pozdravio je drage nam goste i privezao je tri trake na njihovu zastavu; zatim je i predstavnik jugosl.-čehoslov. lige na češkom jeziku pozdravio goste i privezao traku na zastavu. — Na programu akademije bili su odlični sastavi Erbeni Štruka, Kočove, Burde i Ženiška. Sve vežbe vrlo su dobro izvedene, i jedino se kod vežbi na razboju primjećivao umor što se može pripisati putovanju i vrućini toga dana.

Akademija je pažljivo praćena od ogromnog broja gledalaca, te je svaka tačka po zaslugi nagrađena burom aplauza. Za vreme odmora sestrice Libuša Burdova deklamovala je »Smrt Majke Jugovića« i »Novo Pokolenje« od A. Šantića s toliko temperamenta da je zasluženo pobrala ogroman aplauz. Posle akademije razvila se igranka. Gosti i domaćini ovoga puta toliko su se zbližili, toliko se srodili, da se već predmijevao težak rastanak. — U nedelju pre podne svi su izašli na Palić gde je u 13 sati priredena od jedničkih ručak na kome je uzelo učesća oko 300 osoba. Br. prosvetar domaćeg društva podigao je prvu zdravicu br. predstniku Masariku, a zatim prosvetar gostiju Nj. Vel. Kralju Aleksandru; društvena muzika intonirala je himne. Pred kraj ručka br. ing. Pohorski otkrio je tada divan kristalni pehar, napunio ga vinom i prvu zdravicu s njime nazdravio dičnoj jugoslovenskoj vojsci te nam ga zatim darovao. Komandant divizije general g. Naumović zahvalio se je na zdravici uz nekoliko dirljivih prigodnih reči.

Nakon zajedničkog ručka svi su došli na naš lep Sokolovac, gde je celo po podne provedeno u kupanju, pesmi i raznim zabavama; za celo vreme koncertirala je naša muzika, tamburaški zbor i sekcija harmonikaša. Oko 18 sati na tradicionalan način izvršila je krštenje jednog sokolskog člana sestra Ana Pohorska, koji je uz zvuke češkoslovačke himne pušten u vodu. Veče su gosti proveli sa svojim domaćinima. Osvanulo je ponedeljak, dan težkog i bolnog rastanka. Na letnjem vežbalištu u 7 časova sakupili su se gosti i domaćini. Br. ing. Pohorski se zahvalio u ime sviju, na tako lepom iskrenom i bratskom dočeku. Br. starešina ing. Petrović oprostio se u ime subotičkih Sokola, pa je zatim br. Burda »počasni bunjevac« počeo govoriti, no nije završio, govor mu se u suzama ugušio. — Uz zvuke vojne muzike ispratili smo naše mile i drage goste na stanicu, da bi produžili put za Beograd, pa dalje na naše more.

M. B. N.

Župa Osijek

SOKOLSKO DRUŠTVO FERİCANCİ

Sokolsko društvo Ferićanci razvilo dne 18. juna svoj društveni zastav. Ovo razvije bilo je spojeno s javnom vežbom uz sudelovanje bratskog društva Našice, Orahovca, Čačinci i Zdenici, te bratskih četa Bankovci i Velimirovac.

Zastavi je kumovao brat Pero Ror, starešina Sokolskog društva Našice.

Od strane bratske Sokolske župe Osijek sudelovao je brat Stjepan Vučić, i zamenik starešine župe, te od bratskog Sokolskog okružja Našice br. Stjepan Majer te g. Đuro Radić, sreski načelnik.

U 3 sata po podne na letnjem vežbalištu, sastalo se mnogo braće, sestara i građanstva oko 2000, da uveliča ovu retku sokolsku svečanost i manifestaciju, gde se pokazalo oduševljenje ovdašnjeg građanstva prema Sokolstvu.

Starešina ovoga društva brat Mijo Rukovanjski, pozdravio je goste i građanstvo dirljivim govorom, pozdravio je kuma i zahvalio mu se da se izvolio primiti kumstva društvenoj sokolskoj zastavi.

Brat Ror predavajući zastavu bratu starešini održao je oduži govor o Sokolstvu, pozdravljajući prisutne i pozivajući ih da kliknu Nj. Vel. Kralju, starešini Sokola Kraljevine Jugoslavije Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru i Jugoslaviji.

Brat starešina Rukovanjski primajući zastavu obećao je da će ovu sokolsku svetinju čuvati, pa ma i pod cenu svoga života. Posle toga pročitao

je br. starešina telegrafске pozdrave koji su upućeni Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru, Ministru za fizičko vaspitanje naroda bratu dr. Lavoslav Hanseku i banu Savske banovine bratu dr. Ivi Peroviću.

Zamenik prosvetara brat Pajcur održao je predavanje o značenju Sokolstva i sokolskoj ideji, što su prisutni pomno saslušali.

Posle razvika i dovršenih govora krenula je povorka s braćom, sestrama i ostalim građanstvom kroz samo mesto, puni oduševljenja kličući Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru i Jugoslaviji. Posle toga bio je nastup članstva, sokolskog podmlatka, no, nažalost, sredinom programa počela je kiša i vetar tako, da je vežba morala prestati, pa je tako omela zamišljeni dalji nastup, a i zabavu koja se imala održati pod vedrim nebom. Unatož toga održala se ipak veselica u sokolani, odnosno prostorijama brata blagajnika Velera, uz puno učesće građanstva.

Kod samog razvika i na veselici učestvovali su i brat Nikola Mikić, dekan i župnik, kao i kapelan g. Stjepan Kukolja.

Moralni uspeh bio je iznad očekivanja, dok materijalni ne može se u današnje doba krize niti zahtevati.

S. M.

SOKOLSKO DRUŠTVO VALPOVO

Javni nastup i okružna takmičenja u odbojci

U nedelju 16. jula održane su u Valpovu dve sokolske priredbe i to takmičenje za prvenstvo donjomiholjačkog sokolskog okružja u odbojci i javna vežba domaćeg Sokolskog društva.

Takmičenju u odbojci pristupilo je 5 momčadi članova (D. Miholjac, B. Magadenovac, P. Podgajci, Belišće i Valpovo) i 3 momčadi muškog naraštaja (D. Miholjac, Belišće i Valpovo). Od strane Tehničkog odbora župe sudila su u igrama braća Petelin i Glasner. Takmičenja su vršena uz veliku poštivost igrača po velikoj vrućini od 7 sati ujutro pa do posle 13 sati. Prvenstvo okružja postigla je momčad članova iz Belišća, dok je prvenstvo naraštaja ostalo sporno.

Sama javna vežba morala je radi velike vrućine početi tek u 17 sati. Osim domaćih Sokola i Sokolica nastupili su i pripadnici raznih kategorija iz susednog Belišća, te D. Miholjca i Petrijevaca. Sve su vežbačke kategorije nastupile s ovogodišnjim propisanim prostim vežbama, dok su domaća muška deca vežbala još i ljubljanske proste vežbe. Najlepše i najsloženije su vežbale članice, a naročito su se dopale i vežbe muške dece, koja su zajedno s onom iz Belišća nastupila u najvećem broju (72). U rasporedu javne vežbe bila je i jedna novost: bojno takmičenje, u kojem su se natecala po 2 najbolja takmičara člana i naraštaja. To se takmičenje sastojalo u što bržem i pravilnom svlađanju raznih zapreka složenih s raznim vežbama kao na pr. penjanje po užetu, skok u dalj, nošenje tereta, bacanje kugle i t. d. Prisutno je općinstvo s velikim zanimanjem pratilo ovo takmičenje.

Zbog izvanredno velike vrućine, koja je taj dan vladala, bio je poset sa strane općinstva dosta skroman. Javna je vežba završena uvečer ugodnom veselicom na letnjem vežbalištu.

SOKOLSKA ČETA SL. LUŽANI

Sokolska četa Slavonski Lužani, koja zadnje doba s najvećim elanom i voljom radi na podizanju sokolske misli među omladinom, učestvovala je nedavno na javnom času u Kapeli-Batrinji s članovima, muškim i ženskim naraštajem i muškim i ženskim podmlatkom, gde je svratila pažnju na sebe svih gledalaca. Tom prilikom je starešina kapelačkog Sokola brat Radošević nagradio lužanski podmladak s poslasticama za dobro vežbanje i vladanje.

Sa 70 (sedamdeset) članova naraštaja i podmlatka stupala je Sokolska četa iz Lužana na javni čas u Kapelu nekoliko kilometara kroz selo sa zastavom na čelu i gudalačkom glazbom, koja je svirala sokolsku koračnicu, a Sokoli, pa i najmanji Sokolčići i Sokolice pevali su pesme.

Silni svet je istrčao na cestu da vidi tu veliku povorku u narodnoj nošnji i male Sokolčice podignute glave gde stupaju i pevaju. Mnoge su majke vidivši mališane jecale i gušile se u plaču od radosti, a majka deca su radosni viknula: Majko, majko, i ja ću u Sokole!

Župa Sarajevo

SLET KAKANJSKOG OKRUŽJA U VAREŠ-MAJDANU

Na dan 30. jula o. g. održava se u Vareš-Majdanu slet kakanjskog okružja.

Na dan sleta pre podne biće doček gostiju, povorka, pokusne vežbe svih kategorija i pregled Državne železare u Vareš-Majdanu.

Posle podne oko 2½ časa biće zbor svih društava i četa u društvenoj sokolani, odakle će članstvo u stroju poći i promarširati pokraj vežbališta. Posle toga nastaje javni čas uz pratnju muzike sarajevskog Sok. društva.

Po svršetku javnog časa održaće se opšte narodno veselje na iluminiranom vežbalištu i pretstave pozorišta lutaka Sok. društva.

Toga dana priređuje društvo i izložbu, na kojoj će se moći posetioci u poznati o razboju i istoriji društva od 1927 godine t. j. od dana njegova osnivanja do danas.

Društvo u Vareš-Majdanu, kao domaćin, dovršava sve pripreme oko sleta za koji vlada u okolnim mestima veliko interesovanje.

S. D.

Župa Vel. Bečkerek

SOKOLSKO DRUŠTVO NOVI BEČEJ

† Brat Petar Kimpanov

Petar Kimpanov, učitelj i tajnik prosvetnog odbora Sokolskog društva u Novom Bečeju, dana 12. o. m. udavio se nesrećnim slučajem prilikom kupanja u Tisi.

† Brat Petar Kimpanov

Sokolsko društvo u Novom Bečeju, pa i celo Vranjevo kao i Novi Bečej, pretrpelo je usled njegove iznenadne i neočekivane smrti veliki gubitak. Izgubili smo za navek našeg dugogodišnjeg aktivnog radnika na sokolskom polju. Ne samo njegova uža rodbina i Sokolsko društvo u Novom Bečeju već i cela okolina, potresena ovim udarom sudbine, nemo od iznenađenja i žalosti rastle se 14. o. m. sa zemnim ostacima svoga valjanog Pere. Smrt je ovoga puta odelila iz naše sredine najboljeg među nama u cvetu mladosti; odelila je čoveka, koji je već za svojih 31 god. koliko proživio, uspeo da stvori dela, koja su mu osigurala trajnu uspomenu među svojim. Bio je čistit i valjan sin, uzoran brat i učitelj. On se već iz rane mladosti odlikovao najlepšim osobinama. Kroz sve vreme školovanja bio je uvek skroz odličan, prvi među najboljima. Kao učiteljski pripravnik u Somboru još u III razredu bio je predstnik literarne družine. Širio je nacionalnu ideju kroz ceo svoj život, a naročito se istakao još ranije na sokolskom polju, i sve do svog tragičnog momenta ostaje kao najvredniji Soko. Bio je pokretač i organizator svih prosvetno-kulturnih manifestacija i priredaba. Retko inteligentan, kulturni. On se sav zalagao na svima poljima nacionalnog javnog rada prema onoj Fignerovoj: »ni koristi, ni slaves«. Drug Petar bio je već od ranije vatren pobornik jugoslovenske ideje i nacionalnog državnog jedinstva i to svoje uverenje stalno je ispoljavao rečju i delom. Pored toga, što je bio retke inteligencije i preduzimljivosti, imao je i neobično dobro srce; prema svakome ljubazan, pažljiv, učtiv, a pored toga skroman i nesebičan. Njegovo mesto službovanja Novi Bečej, pa i van njega, svi koji su ga poznavali, gledali su u njemu uzornog mladog čoveka, od koga se mnogo očekuje i kome pretstoji lepa budućnost.

Međutim dočekali smo, da ga iznenadno ispratimo na večni put odakle nam se više neće vratiti. S pobožnošću mu ovim odajemo poslednju poštu sa željom: laka mu crna zemlja!

I. S.

Župa Skoplje

SOKOLSKO DRUŠTVO PRIZREN

† Br. Mladen Grbić

Prizrenski Soko pretrpeo je ovih dana veliki gubitak: umro je, posle duge i mučne bolesti, njegov najbolji član, Soko od samog njegova osnivanja, dugogodišnji tajnik i načelnik brat Mladen Grbić. Roden 1895 godine u Prizrenu, gde je u polovini prošlog veka nacionalna misao vaskrsavala kroz kulturno-prosvetnu obnovu, pokojni brat Mladen je u rodnom mestu završio osnovnu školu, nižu gimnaziju i bogoslovno-učiteljsku školu. Iz omladinskog pokoljenja, koje je pretrpelo sve nesreće i potrese oslobođilačkog rata, Mladen je, kao slobodan čovek i narodni učitelj, svom dušom prigrlio sokolsku misao, pregalčki radio na njenom ostvarenju u Dušanovu Prizrenu i njegovoj okolini. Ponesen ljubavlju prema Sokolstvu još od svoga dečastva, on je u prizrenskom Sokolu radio u najtežem vremenu njegova postojanja.

nja, onda, kada nije bilo ni sokolane ni povećeg broja iskusnih i predanih sokolskih radnika. Radeći i na drugim stranama, u Ženskom dobrotnom društvu Srpkinja, u Zanatliskom udruženju, u Ženskoj zanatnoj školi kao nastavnik, on se neumorno trudio za Soko, za njegovo onda još malobrojno članstvo, za podizanje sokolskog doma i napredak drage mu sokolske zamisli u kojoj je osetio pravi i istinski nacionalizam. Jugoslovenska omladina ga je udostojila s pretsedničkim položajem u pododboru prizrenskom. U radu za opšte dobro i svagdašnjem raznostrukom staranju za svoj Soko on je nalazio smisao života. Retki su ovakvi požrtvovani i istrajni radnici u ovom nejunakom i sebičnom vremenu, kakav je bio pokojni brat Mladen. Otrgnut teškom boljom od Sokola još od proleća 1931 godine, on je stalno mislio na društvo kome je iskreno dao sve što je mogao, najbolju svoju snagu i pregruče od rane mladosti pa do same smrti. Kad je nedostatak spoljašnjih uslova za rad obeshkrabivao naše članstvo, on je umeo da osokoli klonule i predoči bolju, bezbrižniju budućnost onom Sokolu, koji nije imao sreću da na vreme steče svoje ognjište i da time još bolje i izdašnije posluži nacionalnoj misli na stražarskom mestu drage mu Otadžbine. Vežbajući oduševljene Sokole pod vedrim nebom, često na studeni, a katkad i u zaštićenim prostorijama osnovne škole, on je bio tvrdio uveren da će se naponi prizrenskog Sokola uskoro krunisati uspehom: da će se podići sokolana, koja će ojačati snagu i duh sokolski. I koliko je tužno i neizmerni bol osećala duša Mladena što joj ne bi sudeno da razvije svoje moći i pravi sokolski polet u novom domu, u boljim i staloženijim prilikama!

Sahranjen je u prizrenskom pravoslavnom groblju, uz učešće celokupnog članstva i mnogobrojnog sveta. Po njegovoj izričnoj želji, sahranjen je u sokolskoj odori. Prizrensko učiteljstvo mu je naročitu pažnju ukazalo kao retkom nastavniku, vaspitaču i drugu. Učitelj g. N. Janičević i A. Kujundžić održali su govore pune drugarske topline, a prosvetar Sokola, prof. M. Jovanović, govorio je pred sokolanom o sokolskom radu i zaslugama pok. Mladena.

Neka mu je večan pomen među Sokolima i u narodu, a uteha njegovoj dobroj supruzi, deci, ocu, i sestrama!

Župa Sušak - Rijeka

SOKOLSKO DRUŠTVO KASTAV

23 jula održalo je naše društvo akademiju, koja je uspeła u tehničkom pogledu iznad svakog očekivanja.

Nastupile su sve kategorije s ljubljanskim vežbama. Vežbe su bile doterane, pa se je lepo video sistematski rad. Ženska deca su nastupila sa zasticama, te su kao i uvek svojim nastupom izazvala sveopće odobravanje publike. Članstvo je nastupilo s vežbama na spravama i to u dva odelu na preči i ručama veoma dobro, pa su pojedina braća svojim vežbama izazvala dugotrajni spontani aplauz. Vežbe naraštajki s činjenima vrlo su dobro izvedene, a također i vežbe članica, koje su sa svojim tehničkim i do u tančine izrađenim vežbama potpuno zaslužile svestrano i oduševljeno odobravanje. Brojno članstvo je sa svojim nastupom u prostim ljubljanskim vežbama i ovaj put posvedočilo, da sistematski rad u sokolani dolazi do punog izražaja, koji se sastoji u potpunom uspehu, a koji ne može kod takvog rada niti izostati. Zato nije čudnovato, da su i oni bili zasluženo nagrađeni svestranim odobravanjem i priznanjem.

Na ovoj akademiji Sokolskog društva u Kastvu nastupilo je nerasunajuću našu decu oko 80 članova, članica i naraštaja, što može svakom pojedinom vežbaču kao i samom Sokolskom društvu služiti samo na čast.

Vežbe za sve kategorije pratio je na harmonijumu brat profesor Ljudevit Brozović s bratom Božidarom Brozovićem i br. Stankom Jurdanom. Glazba Sokolskog društva Marinić sudešovala je na ovoj akademiji bez ikakvog honorara, te je na taj način i opet dokazala potpuno razumevanje sokolske suradnje i rada.

Iako su istoga dana bili priredeni razni plesovi u najbližjoj okolici Kastva, ova akademija i pored toga uspeła je u svakom pogledu.

SOKOLSKO DRUŠTVO SUŠAK-RIJEKA

Desetdnevni prednjački tečaj za naraštaje

Pod vodstvom br. Janka Ljuštine održan je u ovom Sokolskom društvu desetdnevni prednjački tečaj za nara-

štajce. Tečaj je polazio šestnaest naraštajaca. Nastavnici su bili: braća Boras, Ljuština, Lavrenčić (iz Maribora), Gonel, Prelovec i Matković. Ko ih pozna, zna, da se bolji stručnjaci nisu mogli naći na okupu. Sreća je htela, da je ovde bio na letovanju br. Lavrenčić iz Maribora, stručnjak u dečjim igrama, pa je on požrtvovno stavio na raspolaganje svoje vreme i svoje znanje. Isto i brat Rus Gonel. Prošlog petka bio je ispit, komu u prisustvovali starešina župe Sušak-Rijeka, br. I. Polić, starešina Sok. društva Sušak-Rijeka, br. B. Grkinić, s celim upravnim odborom. Polaznici pokazali su zameran uspeh u vežbama i ideološkim pitanjima. Na kraju su im obojica starešina zahvalili i čestitali. Br. Ljuština podelio je polaznicima po jednu lepu knjigu na uspomenu.

Župa Šibenik - Zadar

SOKOLSKO DRUŠTVO BIOGRAD N/M.

13 jula t. g., na dan obletnice zapaljenje trčanskog Narodnog doma »Balkan«, održalo je ovo društvo komemorativni sastanak. Sastanak je održan u 9 sati na večer u društvenim prostorijama. O predmetu, a u vezi s istim uopće o prilikama naše braće u Juljskoj Krajini, predavao je učitelj-Istranin brat Ivo Mihovilić, koji je, kao sin zarobljene Istre, prikazao prisutnima stanje našeg naroda pod Italijom. Predavanje je na prisutnu braću očito delovalo, a predavač je često bio prekidao ogorčenim protestnim poklicima. Predavanje je završeno poklicima jugoslovenskoj Istri, Jugoslaviji, Nj. Vel. Kralju i Vladalackom domu.

U svrhu da upozna ovdanjske pučanstvo s rak-ranom na našem narodnom telu, ovo društvo ima u vidu još nekoliko predavanja o prilikama naših sunarodnjaka pod Italijom.

SOKOLSKA ČETA BANJ

24 juna priredila je naša četa akademiju u sokolani matičnog društva Pašman. Akademiju je otvorio brat E. Čič, starosta, s vrlo lepim i iscrpnim predavanjem o stanju naše porobljene braće u Juljskoj Krajini. Lepo i opširno predavanje brata Čiča bilo je nagrađeno dugotrajnim aplauzom.

Nato su diletanti s uspehom izveli komad »Nada Istre«. U međuvremenu svirao je tamb. zbor i redale se rodo-

ljubne deklamacije sok. podmlatka. Uspeh akademije s moralnog stanovišta bio je odličan, a s materijalnog dobar.

U nizu brojnih pretstava, koje su se davale, opazilo se da interes publike za iste raste sve više što svedoči sve bolje posećivanje sok. zabava.

Iza dovršene pretstave, koja je, s obzirom na samu izvedbu i sadržaj, ostavila osobiti utisak na prisutne, formirala se povorka, koja je dala oduška svom patriotizmu u burnim poklicima Kralju i otadžbini. U 20 časova bio je odlazak braće iz pripadnih četa: Banj, Zdrclac, Kraj.

Župa Tuzla

SOKOLSKO DRUŠTVO BOS. BROD Ispravak

U našem listu od 4 jula 1933 god. br. 28 na 4 stupcu pod takmičenje pojedinaca (župa Tuzla) stoji pod IV-a Karlović Josip, župa Tuzla, društvo Tuzla, dok bi trebalo pravilno da stoji, da je br. Karlović Josip član Sokol. društva Bos. Brod.

Župa Zagreb

SOKOLSKO DRUŠTVO KLOŠTAR-IVANIC

Na poziv Sokolske čete Križci priredilo je matično društvo Kloštar Ivanić 15 juna 1933 izlet u pomenuto selo radi što jačeg razvitka Sokolstva u selima.

Slavlje je bilo priredeno u dvorištu državne osnovne škole Križci. Na ulazu je bio podignut slavoluk iskičen s državnim zastavama, u sredini s natpisom »Zdravo!«. Pod slavolukom sakupila se Sokolska četa na čelu sa svojim upravnim odborom, te tamburaškim zborom i mnoštvom seljaka i seljakinja, da dočekaju bratsko Sokolsko društvo Kloštar Ivanić. Pri dolasku Sokolskog društva, svirao je tamburaški zbor razne nacionalne koračnice.

Matično društvo pod slavolukom pozdravio je zamenik starešine čete br. Mihajlo Bogdanović. Na pozdrav otzdravio je starešina društva Kloštar Ivanić, brat Nikola Zubatović.

Nato su izveli braća vežbači matičnog društva na spravama nekoliko vežbi, a iza toga razvila se sokolska veselica.

Sam izlet učinio je vrlo povoljan utisak na prisutne, te je utro još bolje puteve, koji vode k širenju Sokolstva na selu.

S. Z.

SOKOLSKO DRUŠTVO PAKRAČKA POLJANA

U nedelju dne 23 jula o. g. održalo je Sokolsko društvo Pakračka Poljana svoju drugu javnu vežbu, kojoj je prisustvovalo bratsko Sokolsko društvo Uljanik s članovima, decom i naraštajem, nadalje Sokolske čete iz Gaja i Brekinske, te Sokolsko društvo Dežanovac s vodstvom i članovima.

Program, koji je bio biran, izveden je obzirom na nevreme u mesnom Vatrogasnom domu, gde su odvećbane sve točke uz odobravanje publike.

Javna vežba uspeła je u ovom inalom i ubavom mestancu iznad svakog očekivanja.

Narodno veselje potrajalo je kasno u noć na sveopće zadovoljstvo prisutnih.

Materijalni i moralni uspeh bio je dobar.

SOKOLSKO DRUŠTVO STAZA

Dne 9 jula o. g. održalo je Sokolsko društvo u Stazi svoju četvrtu javnu vežbu, koja je u svakom pogledu potpuno uspeła.

Vežbi su prisustvovala Sokolska društva Blinja, Bobovac i Sunja, te Sokolske čete Crkvenibok, Blinski Kut i Papići.

Pre vežbe održao je kratak pozdravni govor starešina društva brat Milan Novaković, čiji je govor burno pozdravljen klicanjem Nj. Vel. Kralju, Kraljici, Kraljevskom domu, te prvom starešini Sokola Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru.

Vežbalište, koje je bilo lepo ukrašeno državnim bojama i zelenilom, bilo je dupkom ispunjeno narodom iz okolnih sela i ostalih gostiju. Unatoč teškim vremenima, seljaci ovoga kraja oduševljeno prate rad Sokolstva i posećuju njegove priredbe. Sokolsko društvo u Stazi, neumorno radi na širenju sokolske ideje, a naročitu pažnju posvećuje osnivanju sokolskih četa u svoje delokrug.

Vežbe su praćene s velikom pažnjom i svaka je tačka burno pozdravljena, što je potpuno i zaslužno, jer su vežbe kako na spravama, tako i proste skladno i precizno izvedene.

Posle vežbe nastalo je veselje uz narodno kolo.

INDUSTRIJA SOKOLSKIH POTREBŠČIN

Branko Palčić Zagreb, Kraljice Marije 6

Dobavitelj Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije

Naslov za brzojavke: »Trikotaza« Zagreb * Telefon interurban štev. 26-77

Izvršujem vse vrste sokolskih potrebščin za javni in zletni nastop vseh odredkov našega članstva in to točno po predpisih Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije. Slike v originalnih barvah predpisanih krojev se nahajajo v knjigi »Organizacija Saveza SKJ«. Zastavljate cenike in prospekte. — Cene jako zmerno. — Za točno in solidno izdelavo jamčim.

350-28

Filijala: Beograd
Bal onk ulica št. 21
P. u. 6 H. 11 P. 6
Telefon 2-61-01

KLIJEJE
vseh vrst fotografij
ali risbah
izvrsne
najsolidnije
KLIJARNA ST-DEU
LJUBLJANA-DALMATINOVAT

345-29

Malinovec

pristen, naraven, s čistim
sladkorjem vkuhan, se
dobi na malo in veliko v

Lekarni dr. G. Piccoli
Ljubljana, Tyrševa 6
nasprofi »Nebočičnik«

349-5

TRGOVAČKA TISKARA
V.G. KRALJETA
SUŠAK
Strossmayerova ulica 5
TELEFON BROJ 3-22

348-5

»Spomen - kline«
Eksere
za osvećenje sokolske zastave
najbolje i jeftino izrađuje
MIRKO ŠMAT, graver
Beograd, Terazije 1

347-29

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 3
S PODRUŽNICO NA MIKLOŠIČEVI CESTI 13
je najveća regulativna hranilnica u Jugoslaviji
Ima vlog nad 430.000.000- Din, rezervnih zakladov
pa nad 10 mil. dinarjev

351-4

Za pupilne naložbe pa sodni depoziti oddelek, za varčevanje mladine
izdaja domaće hranilnice, za pošiljanje po pošti pa svoje položnice. Za
vse vloge janci mešna občina z vsem svojim premoženjem in davno
moćno — hranilnica kupuje in prodaja tudi devize in valute najkulant-
neje. Ta posel opravljiva v svoji podružnici na Miklošičevi cesti št. 13.
Telefon centrale št. 2016 in 2016, podružnice št. 2307. Cekovni račun pri
Poštini hranilnici v Ljubljani, centrale št. 10.553, podružnice št. 16.138.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12. ure

Oglašujte u »Sokolskom glasniku«!

Trgovina sokolskih potrebština i krojačka dvorana

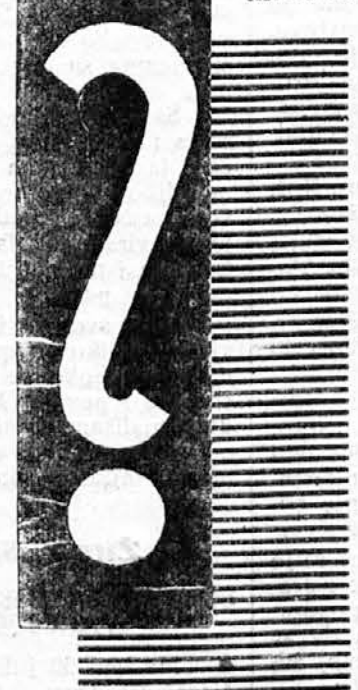
Grga Horvatek

Dobavljač Saveza Sokola kralj. Jugoslavije

ZAGREB
FRANKOPANSKA ULICA 9

izrađujem sve vrste propisanih sokolskih svećanih
i vježbačkih odijela, za sve kategorije muško i žensko
članstvo. Prodaja svih sokolskih potrebština uz vrlo
umjerene cijene. — Robu razasijem pouzecom. —
Vanjskim društvima obavljam brzu otpremu.

Ali želite imate potrebne knjige?

Sokolska literatura,
sportne, leposlovne,
mladinske,
znanstvene,
šolske knjige.
Velika zaloga
slovenskih, srbskih,
hrvatskih in drugih
slovenskih,
angleških,
francoskih,
nemških in
drugih knjig.

Kdo Vam jih
pošlje?

Knjigarna Učiteljske tiskarne

Maribor Ljubljana
Tyrševa cesta 44 Frančiškanska ulica 6

349-19

PRVA JUGOSLOVENSKA INDUSTRIJA
ŠPORTSKIH POTREPŠTINA

M. DRUCKER Zagreb, Ilica 39
Beograd, Pasaž
Akademije Nauka

Vlastiti proizvod lako-atletskih sprava. Lopte za odbojku,
medicinska, košarka, lopte za bacanje itd.

ZAHTJEVAJTE BESPLATNE CJENIKE!

JUGOSLOVENSKA SOKOLSKA MATICA
U LJUBLJANI
(NARODNI DOM)

d o b a v l j a : **po cen!**

Odeli za žensku decu	od Din 40— do Din 45—
Gaćice " " " " " " " " " " " "	30— " " 35—
Hlaćice za mušku decu	" " " " 35—
Košulje crvene za mušku decu	" " " " 40—
Hlaće za muški naraštaj	" " " " 40—
Košulje crvene za muški naraštaj	" " " " 50—
Marama bele za ženski naraštaj sa crvenim trakom	" " " " 8—
Marama crvene za članice	" " " " 8—
Košuljice bele za ženski naraštaj, platnene	" " " " 25—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 35—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 50—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 35—
Trikotne hlaće za članove, pamučne	od Din 70— do " 75—
Majice za članove	" " " " 20— " 25—
Cipele za vežbu	" " " " 30— " 40—
Pojas lakovani za svećanu odoru la	" " " " 30—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 18—
Kape za svećanu odoru	" " " " 48—
Znaki za kape	" " " " 4—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 8—
Štof za svećanu odoru la	" " " " 155—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 125—
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " 105—
Pribor za svećana odela po najnižim cenama	

344-29